MUSIC - UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 12520403 2

Nyberg, Mikael (arr.)
Wäinön kanteleen
kaikuja

M
1760
N9W3
vihko 1

829.

Wäinön kanteleen kaikuja

Suomen kansanlauluja

sovittanut

Mikael Nybe[rg]

Vihko I.

Finska folkvisor

arrangerade av

Mikael Nyberg.

Häft I.

16,505
10.7.64.

à Smk/Fmk 12.25

A/B. R.E. Westerlund O/Y.

· Helsinki — Helsingfors ·

1034336

SISÄLTÖ.

INNEHÅLL.

Siou. [illegible]

No. 1. Laulajapoika. En glad sångare. ... 3
" 2. Salainen rakkaus. Hemlig kärlek. ... 5
" 3. Punainen talo. Den röda stugan. ... 6
" 4. Oven takana. Bakom dörren. ... 7
" 5. Kultaselle. Till den älskade. ... 8
" 6. Lapissa. I Lappland. ... 9
" 7. Rakasta! Älska! ... 10
" 8. Lintuselle. Till en fågel. ... 11
" 9. Huhhahhei! Huhhahhej! ... 12
" 10. Polska. Polska. ... 14
" 11. Tuoll' on mun kultani. Borta är vännen. ... 16
" 12. Kukkuu. Kucku. ... 18
" 13. Tanssikemuissa. Vid dansgillet. ... 19
" 14. Ajatuksia ja huolia. Tankar och bekymmer. ... 20
" 15. Ruostunut rakkaus. Rostad kärlek. ... 22
" 16. Valitus. Klagan. ... 23
" 17. Ruusu laaksossa. Rosen i dalen. ... 25
" 18. Hyljätty. Den övergivna. ... 26
" 19. Kuolemankaipaus. Längtan efter döden. ... 27
" 20. Käki kukkuu. Göken ropar. ... 28
" 21. Kesäillalla. En sommarkväll. ... 29
" 22. Syntymistään sureva. Den vanlottade. ... 31
" 23. Velisurmaaja. Brodermördaren. ... 33
" 24. Lyyssin linna. Schlüsselburg. ... 34
" 25. Onneton. Den olycklige. ... 35

Texten översatt av: Sanat ruotsiksi kääntänyt: Mikael Nyberg.

LAULAJAPOIKA.

En glad sångare.

~~1034336~~

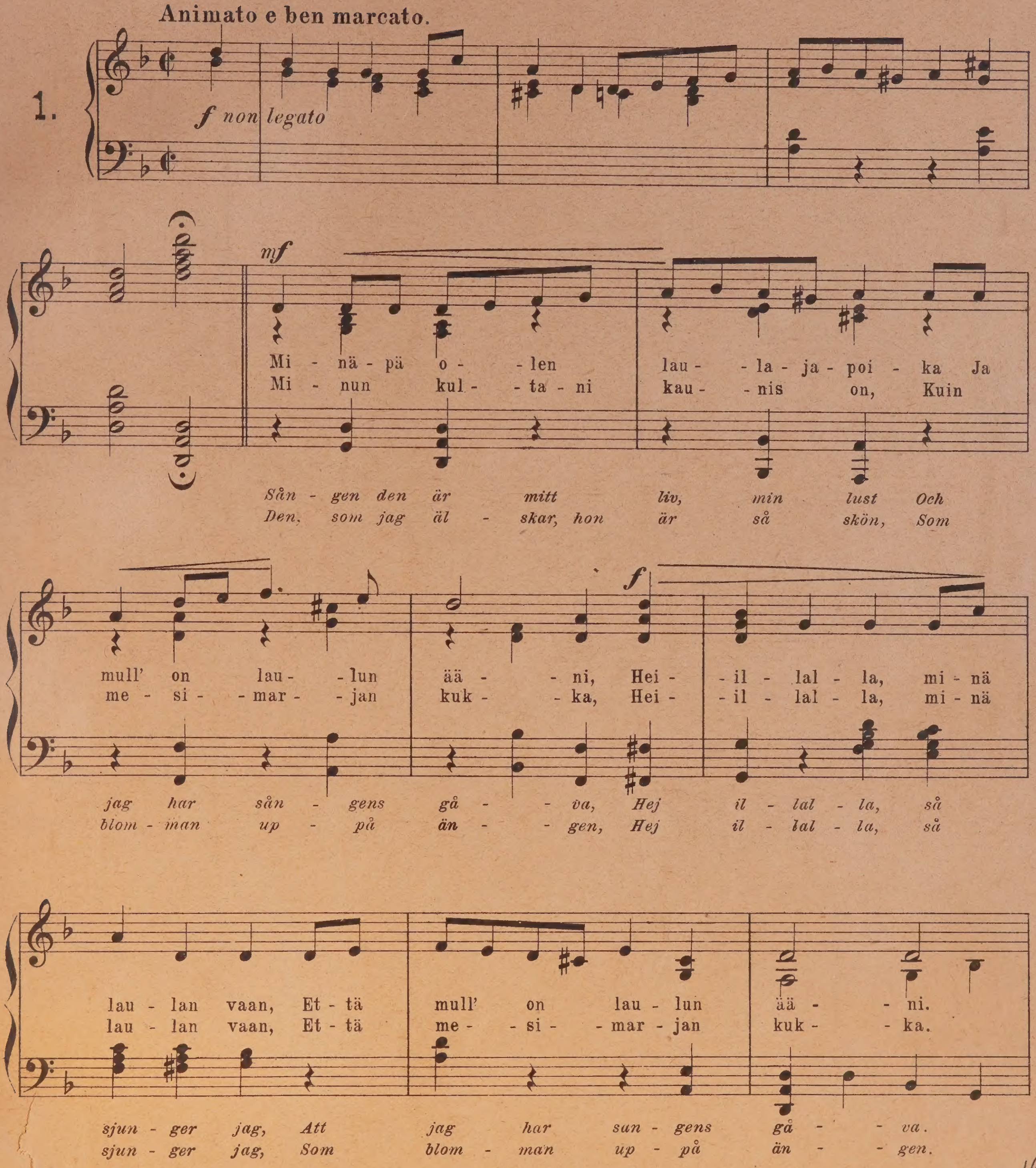

16.505
10.7.64.

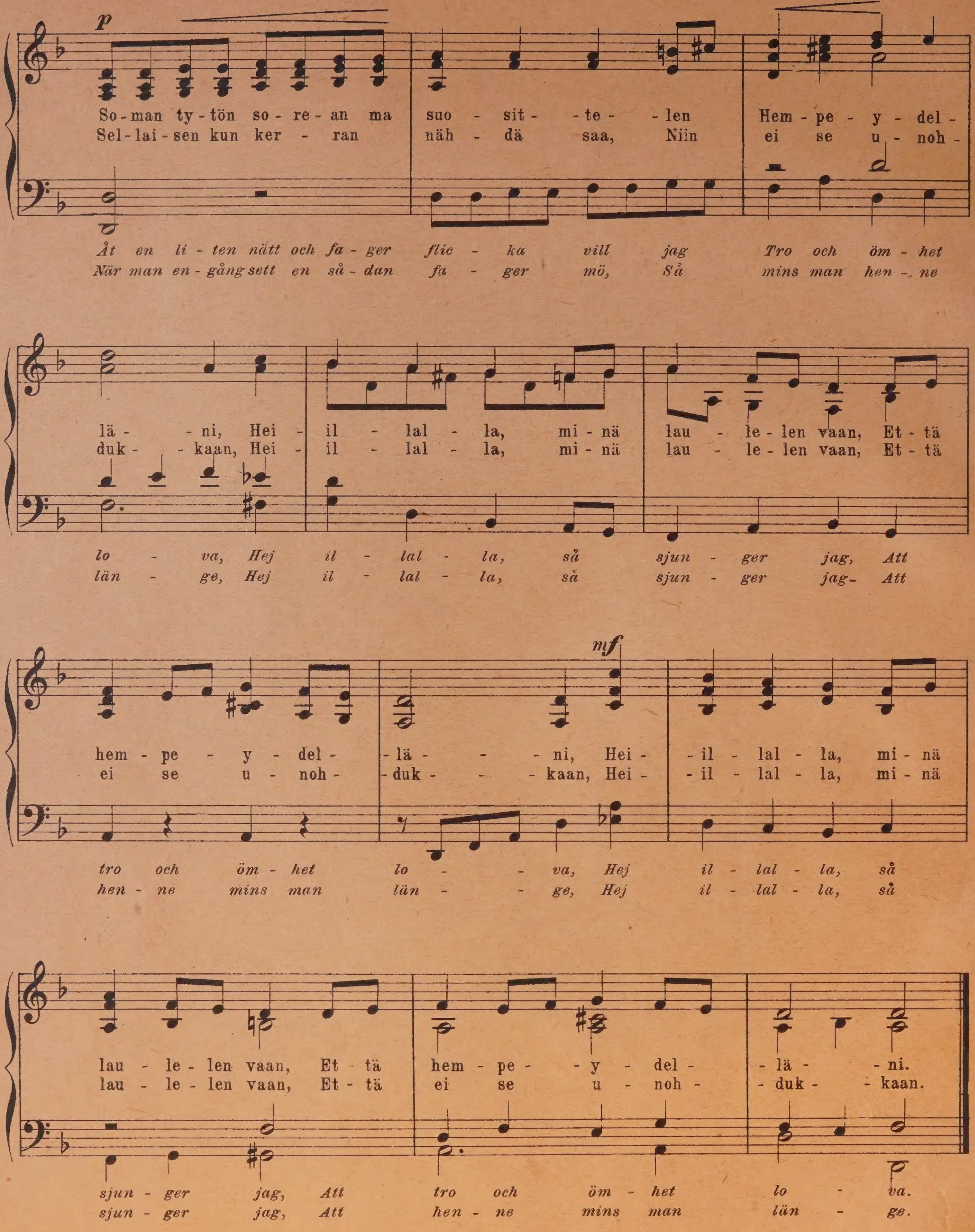
p
So-man ty-tön so-re-an ma suo-sit-te-len Hem-pe-y-del-
Sel-lai-sen kun ker-ran näh-dä saa, Niin ei se u-noh-
Åt en li-ten nätt och fa-ger flic-ka vill jag Tro och öm-het
När man en-gång sett en så-dan fa-ger mö, Så mins man hen-ne
lä-ni, Hei-il-lal-la, mi-nä lau-le-len vaan, Et-tä
duk-kaan, Hei-il-lal-la, mi-nä lau-le-len vaan, Et-tä
lo-va, Hej il-lal-la, så sjun-ger jag, Att
län-ge, Hej il-lal-la, så sjun-ger jag- Att
mf
hem-pe-y-del-lä-ni, Hei-il-lal-la, mi-nä
ei se u-noh-duk-kaan, Hei-il-lal-la, mi-nä
tro och öm-het lo-va, Hej il-lal-la, så
hen-ne mins man län-ge, Hej il-lal-la, så
lau-le-len vaan, Et-tä hem-pe-y-del-lä-ni.
lau-le-len vaan, Et-tä ei se u-noh-duk-kaan.
sjun-ger jag, Att tro och öm-het lo-va.
sjun-ger jag, Att hen-ne mins man län-ge.

SALAINEN RAKKAUS.

Hemlig kärlek.

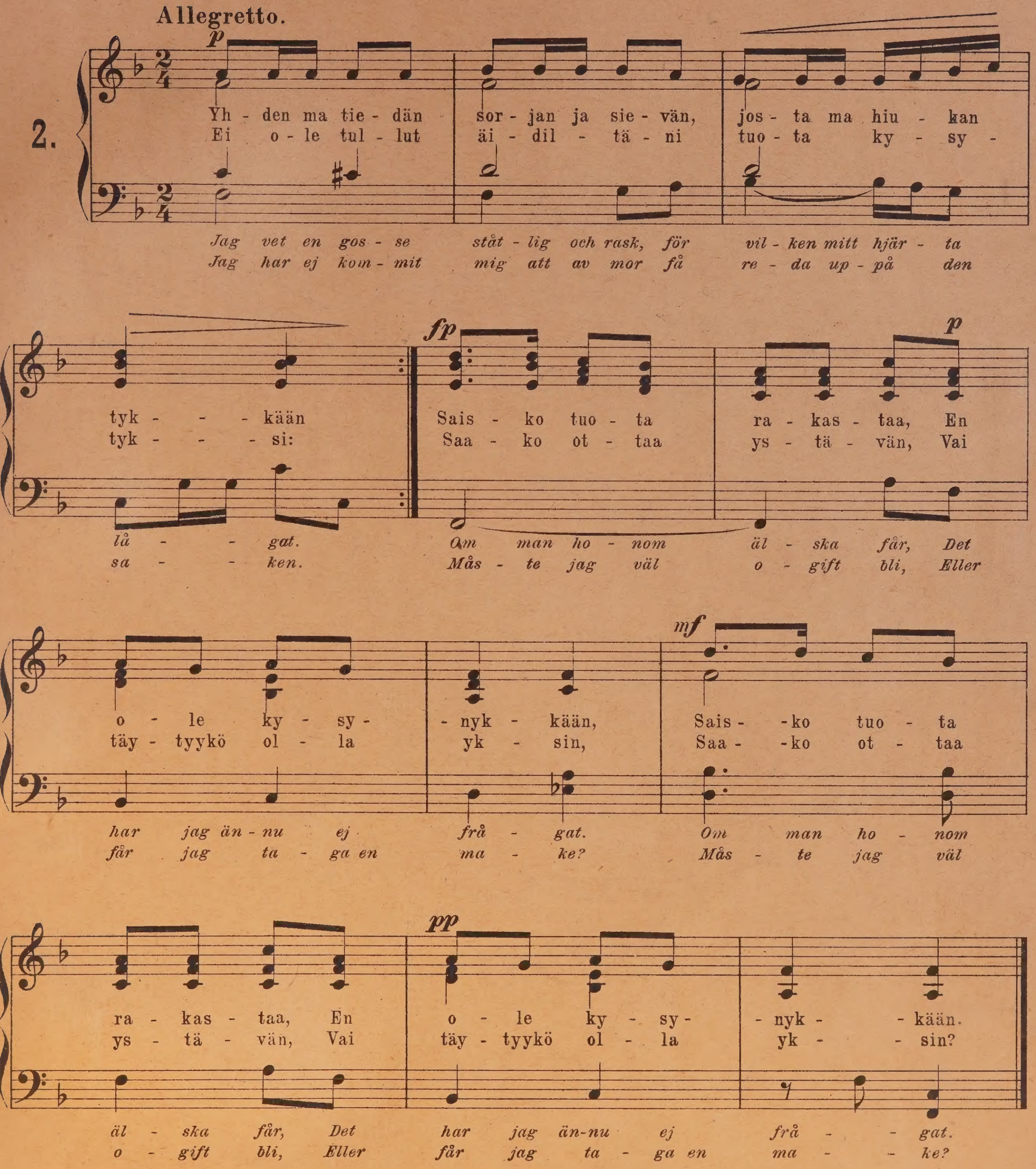

PUNAINEN TALO.

Den röda stugan.

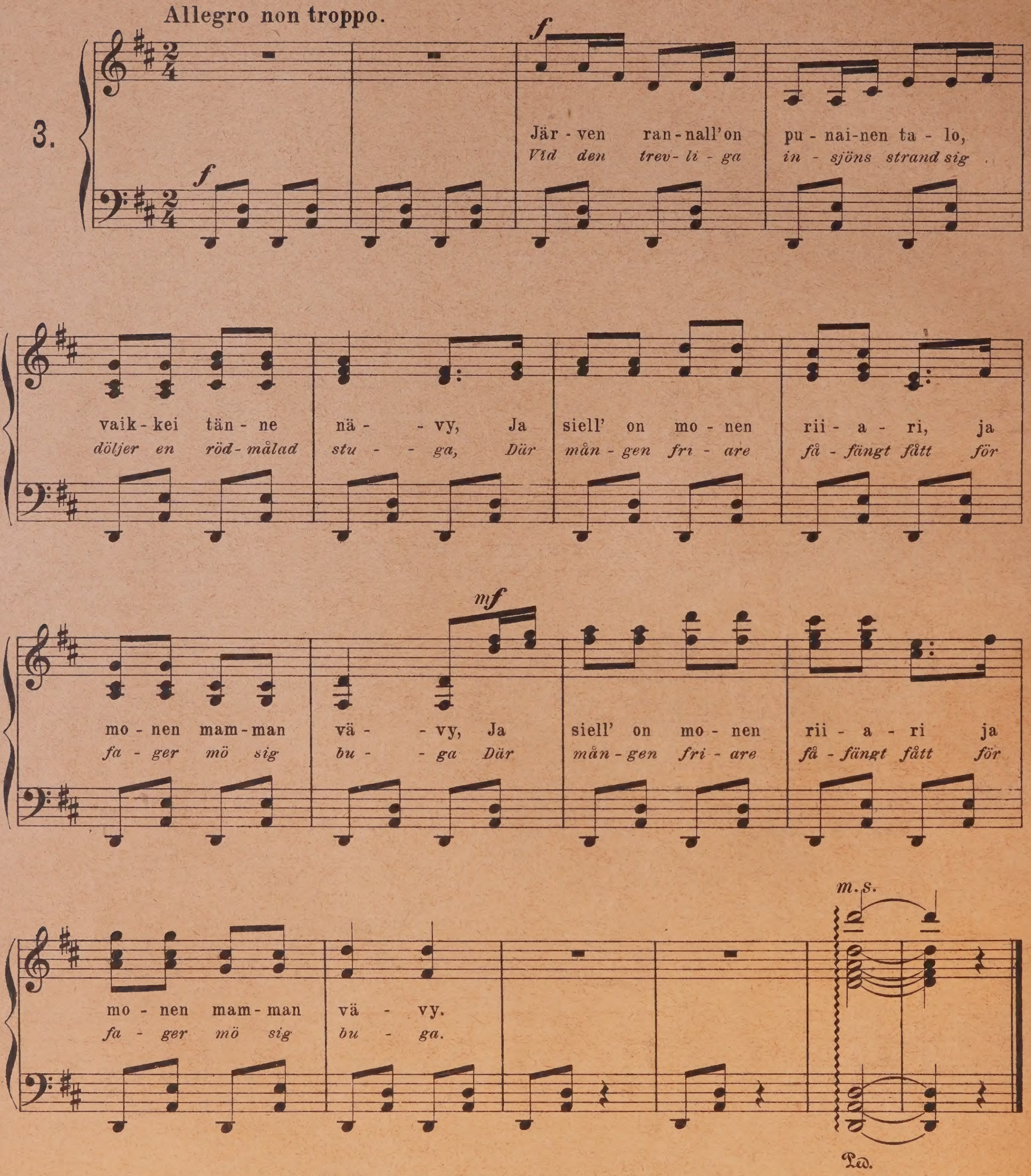

OVEN TAKANA.

Bakom dörren.

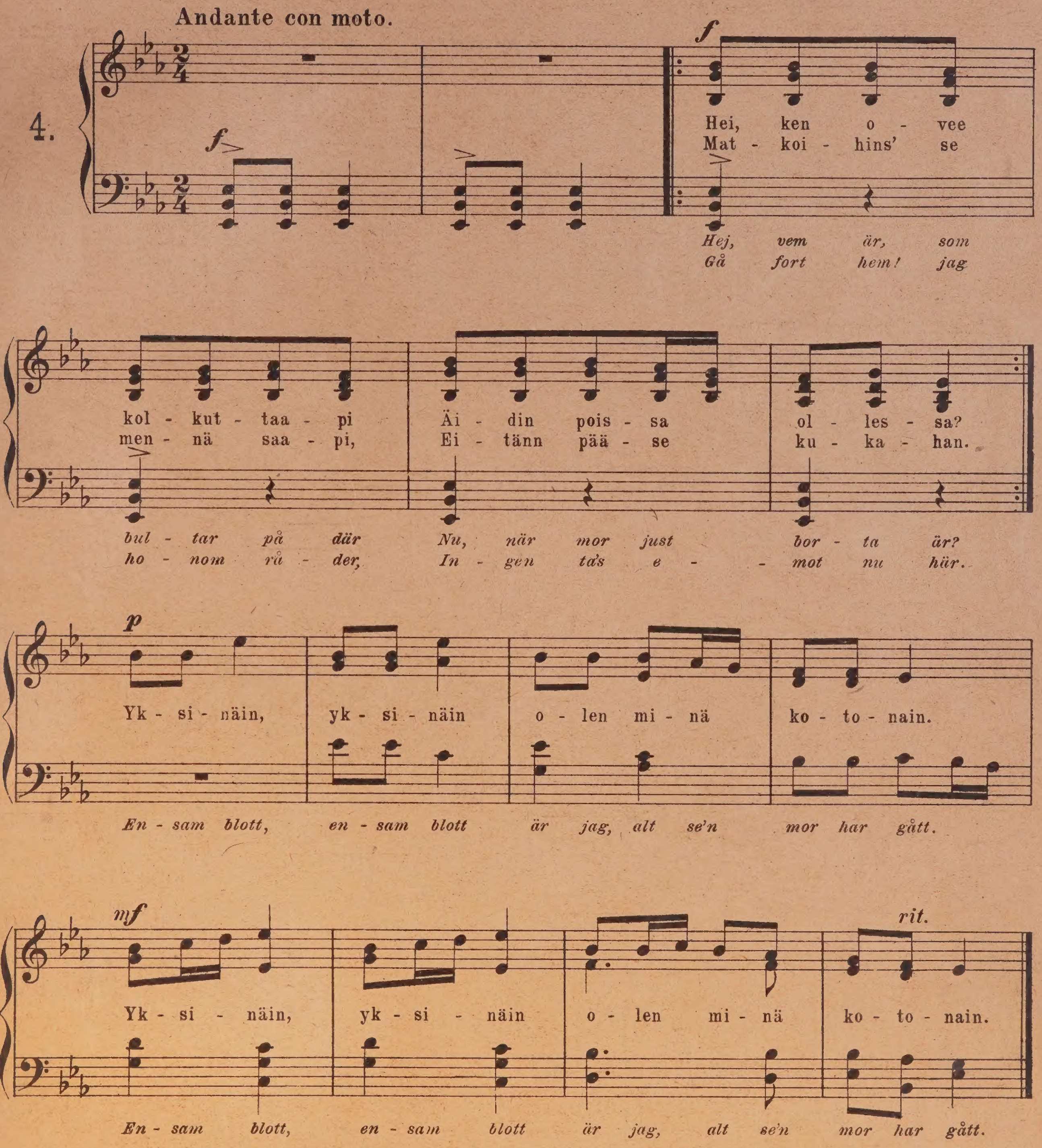

KULTASELLE.

Till den älskade.

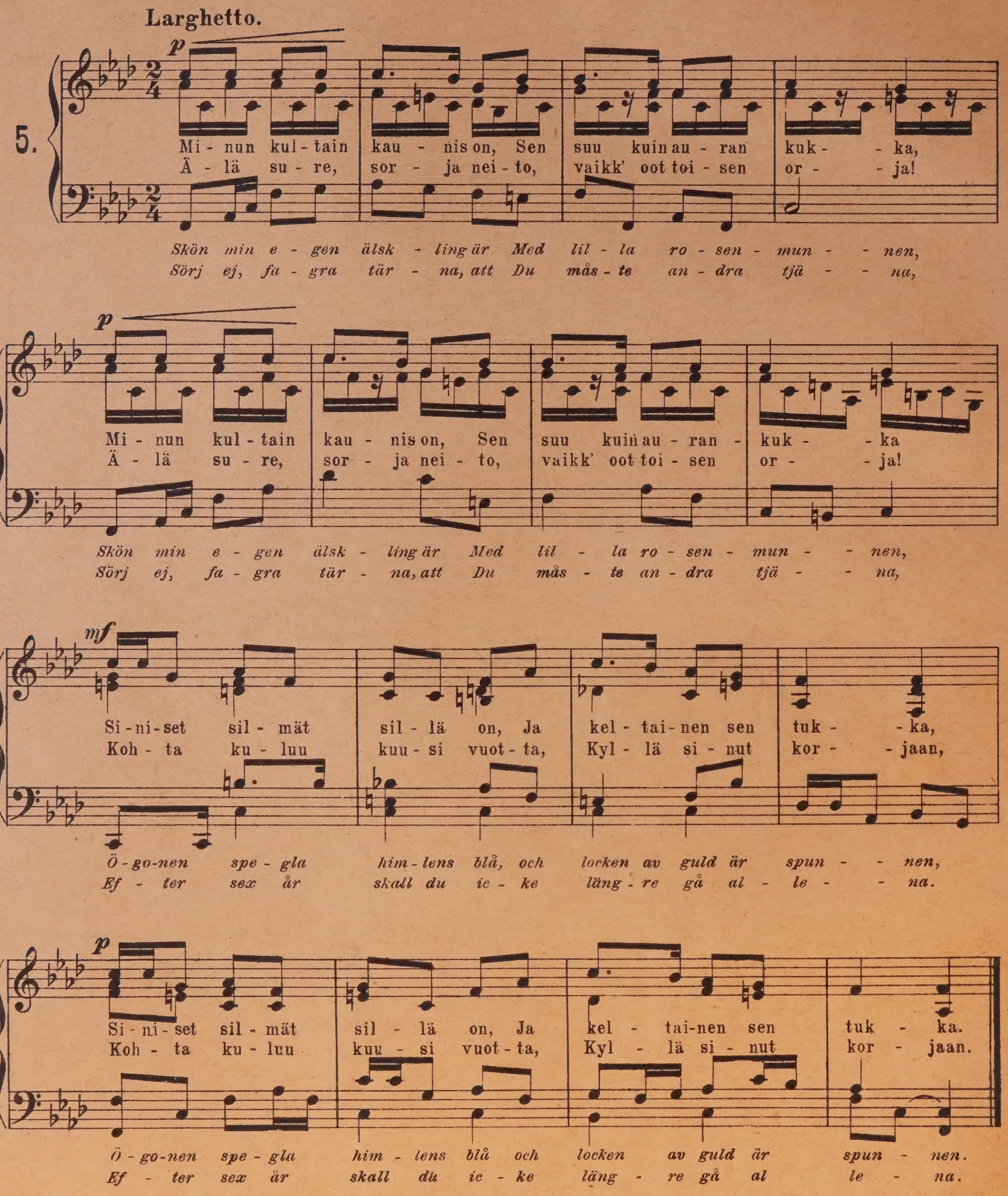

LAPISSA.

I Lappland.

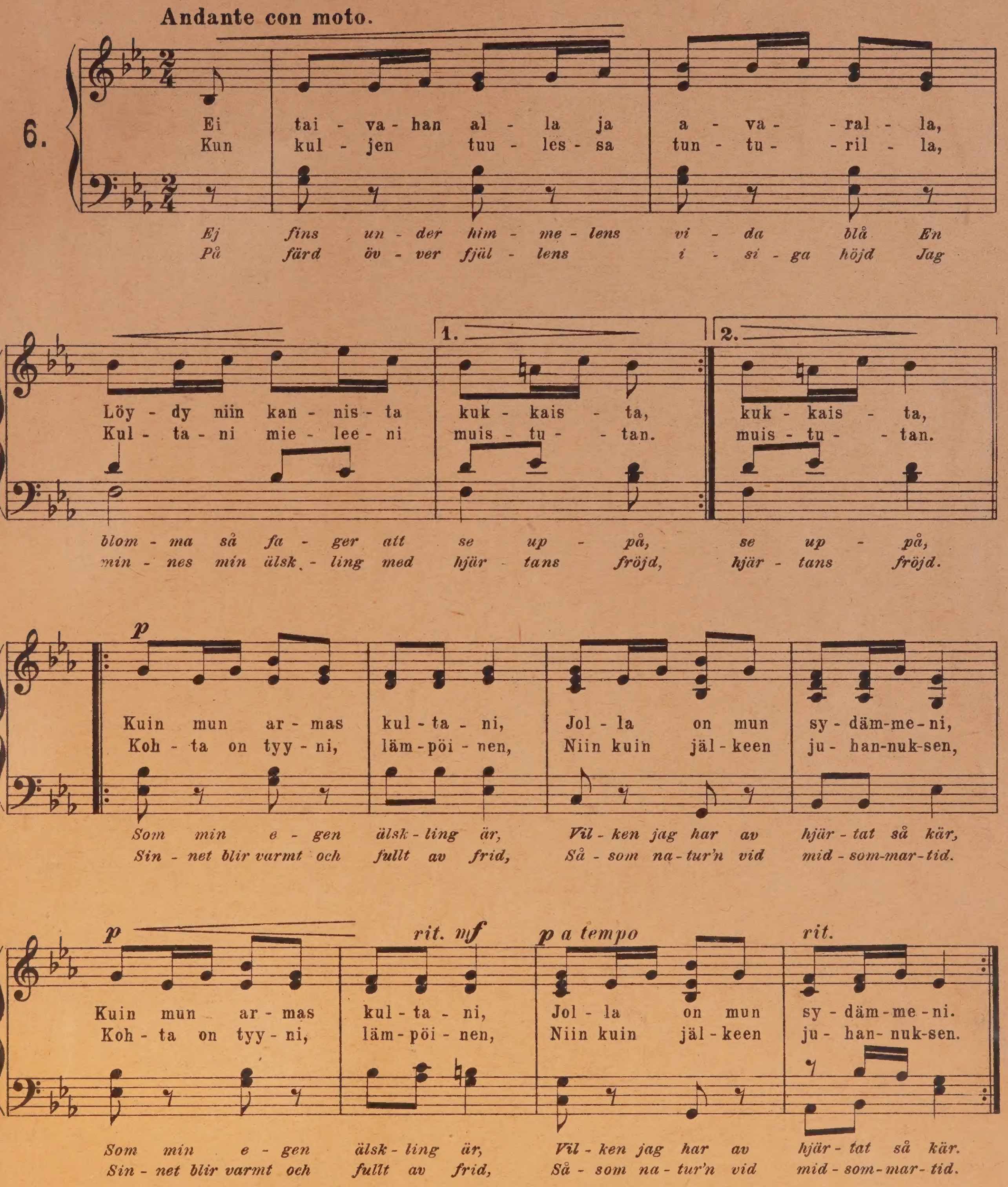

RAKASTA!

Älska!

Allegretto.

7.

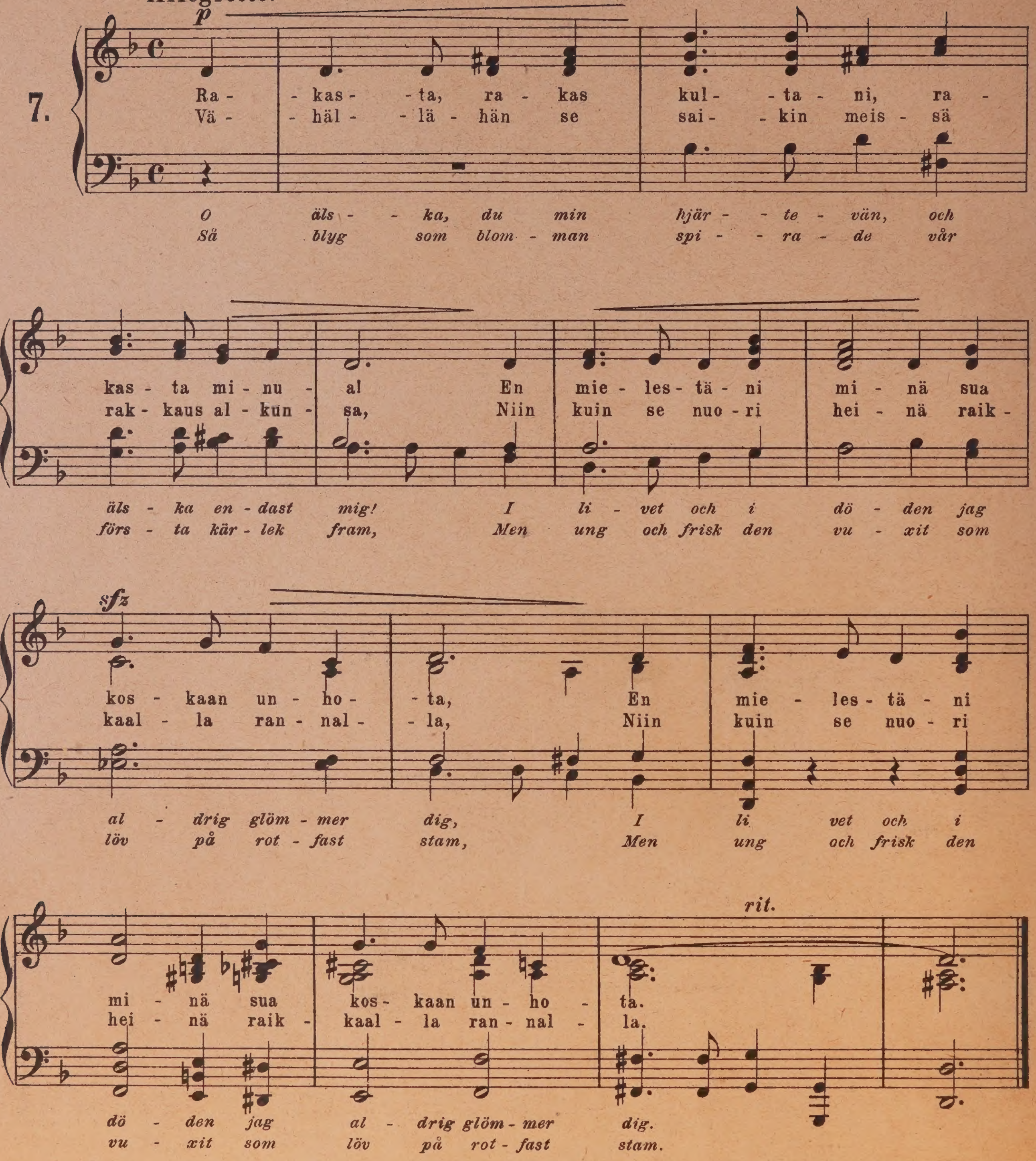

LINTUSELLE.

Till en fågel.

8.

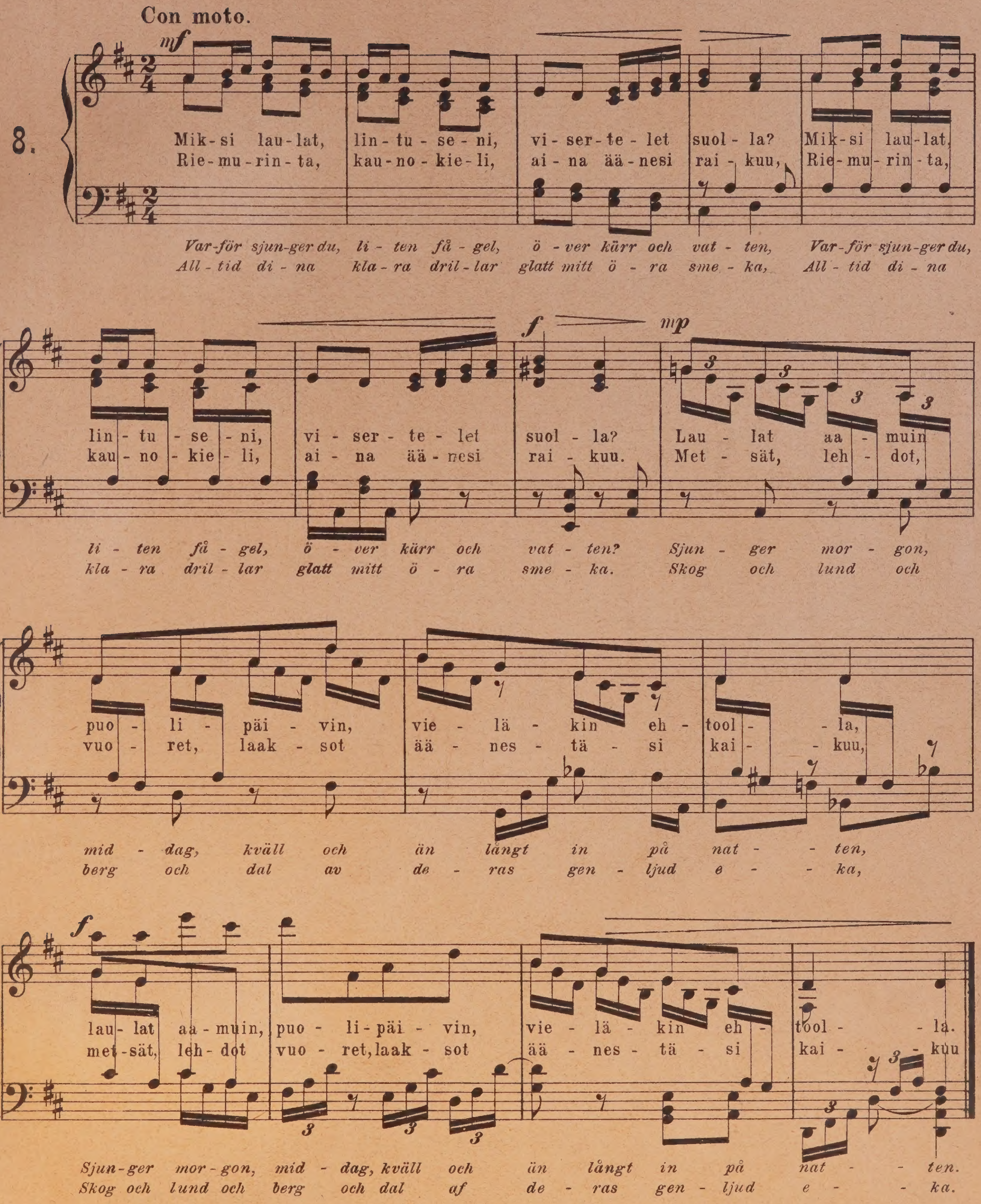

HUHHAHHEI!

Huhhahhej!

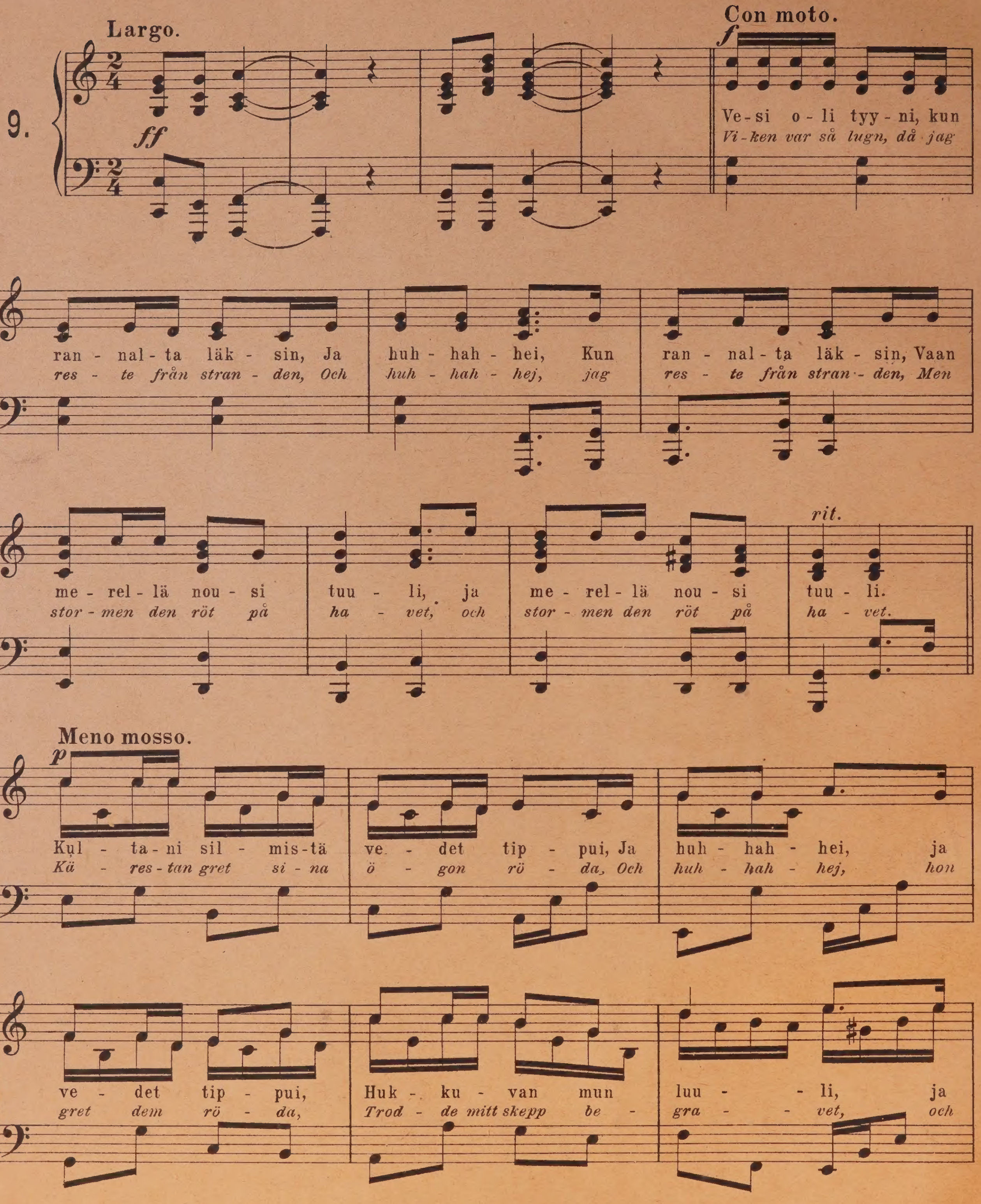

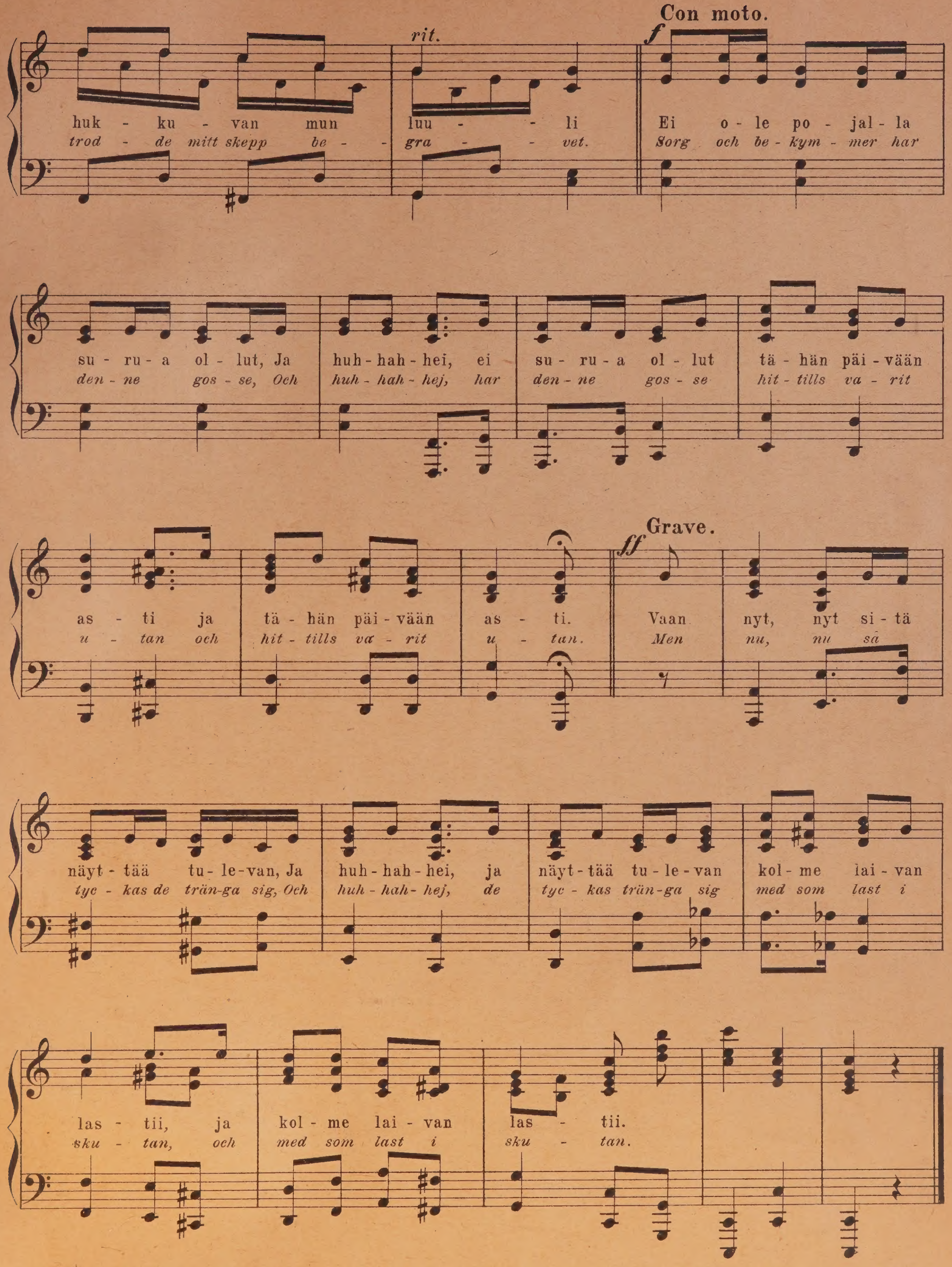
rit.
Con moto.
huk - ku - van mun luu - - li Ei o - le po - jal - la
trod - de mitt skepp be - gra - - vet. Sorg och be - kym - mer har
su - ru - a ol - lut, Ja huh - hah - hei, ei su - ru - a ol - lut tä - hän päi - vään
den - ne gos - se, Och huh - hah - hej, har den - ne gos - se hit - tills va - rit
Grave.
as - ti ja tä - hän päi - vään as - ti. Vaan nyt, nyt si - tä
u - tan och hit - tills va - rit u - tan. Men nu, nu så
näyt - tää tu - le - van, Ja huh - hah - hei, ja näyt - tää tu - le - van kol - me lai - van
tyc - kas de trän - ga sig, Och huh - hah - hej, de tyc - kas trän - ga sig med som last i
las - tii, ja kol - me lai - van las - tii.
sku - tan, och med som last i sku - tan.

POLSKA.

Polska.

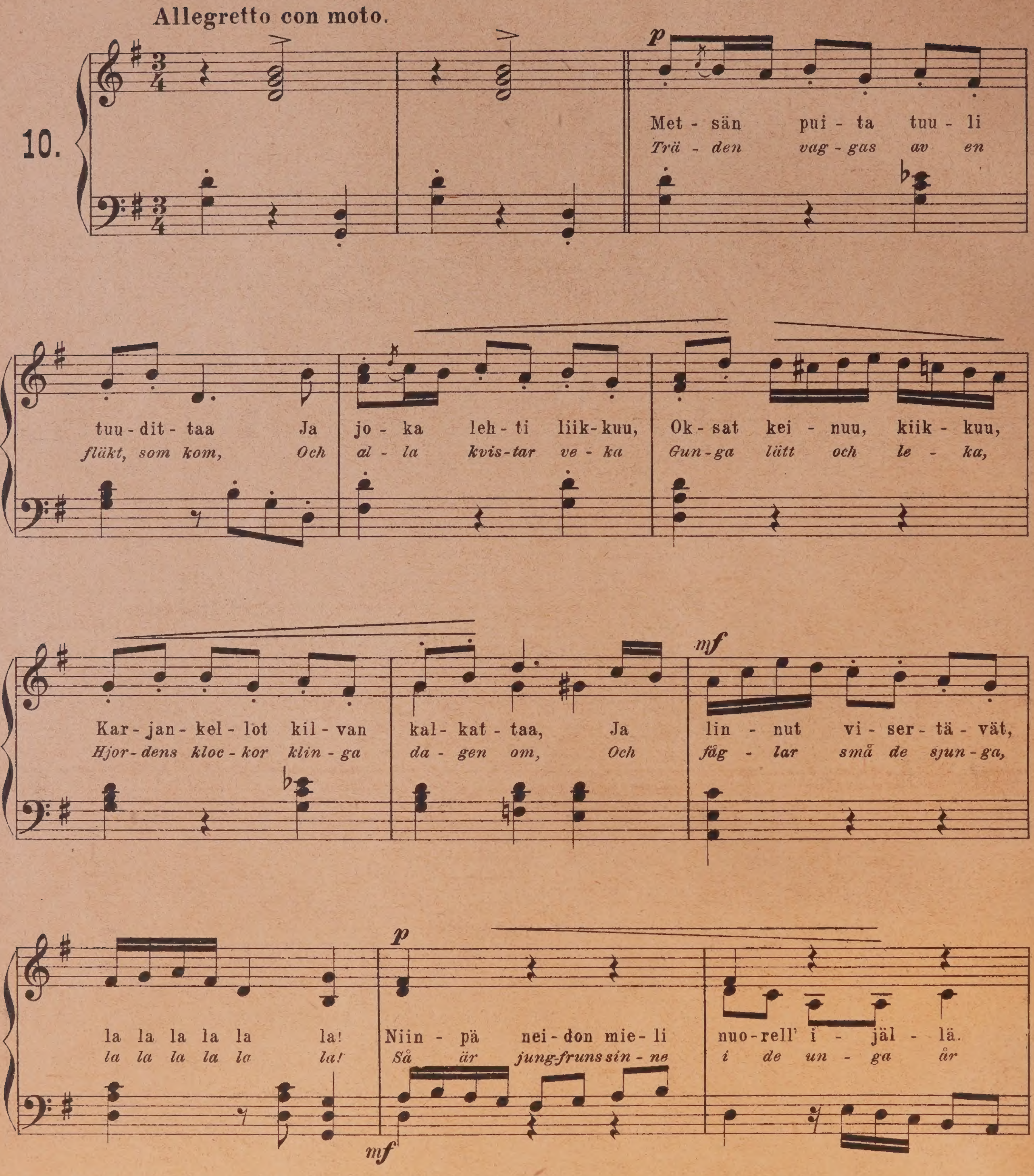

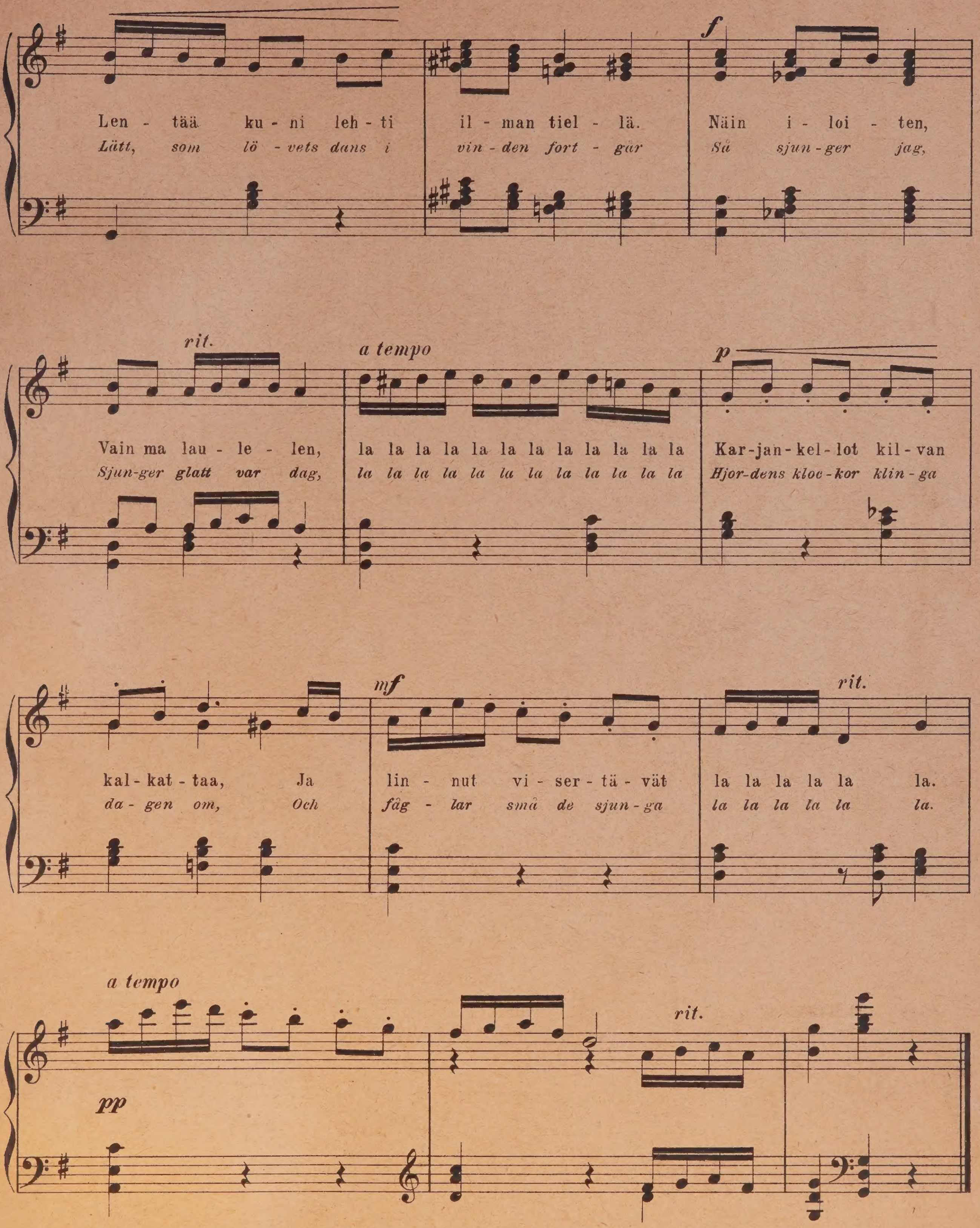
f
Len - tää ku - ni leh - ti il - man tiel - lä. Näin i - loi - ten,
Lätt, som lö - vets dans i vin - den fort - går Så sjun - ger jag,
rit.
a tempo
p
Vain ma lau - le - len, la la la la la la la la la la la la Kar - jan - kel - lot kil - van
Sjun - ger glatt var dag, la la la la la la la la la la la Hjor - dens kloc - kor klin - ga
mf
rit.
kal - kat - taa, Ja lin - nut vi - ser - tä - vät la la la la la la.
da - gen om, Och fåg - lar små de sjun - ga la la la la la la.
a tempo
pp
rit.

TUOLL' ON MUN KULTANI.

Borta är vännen.

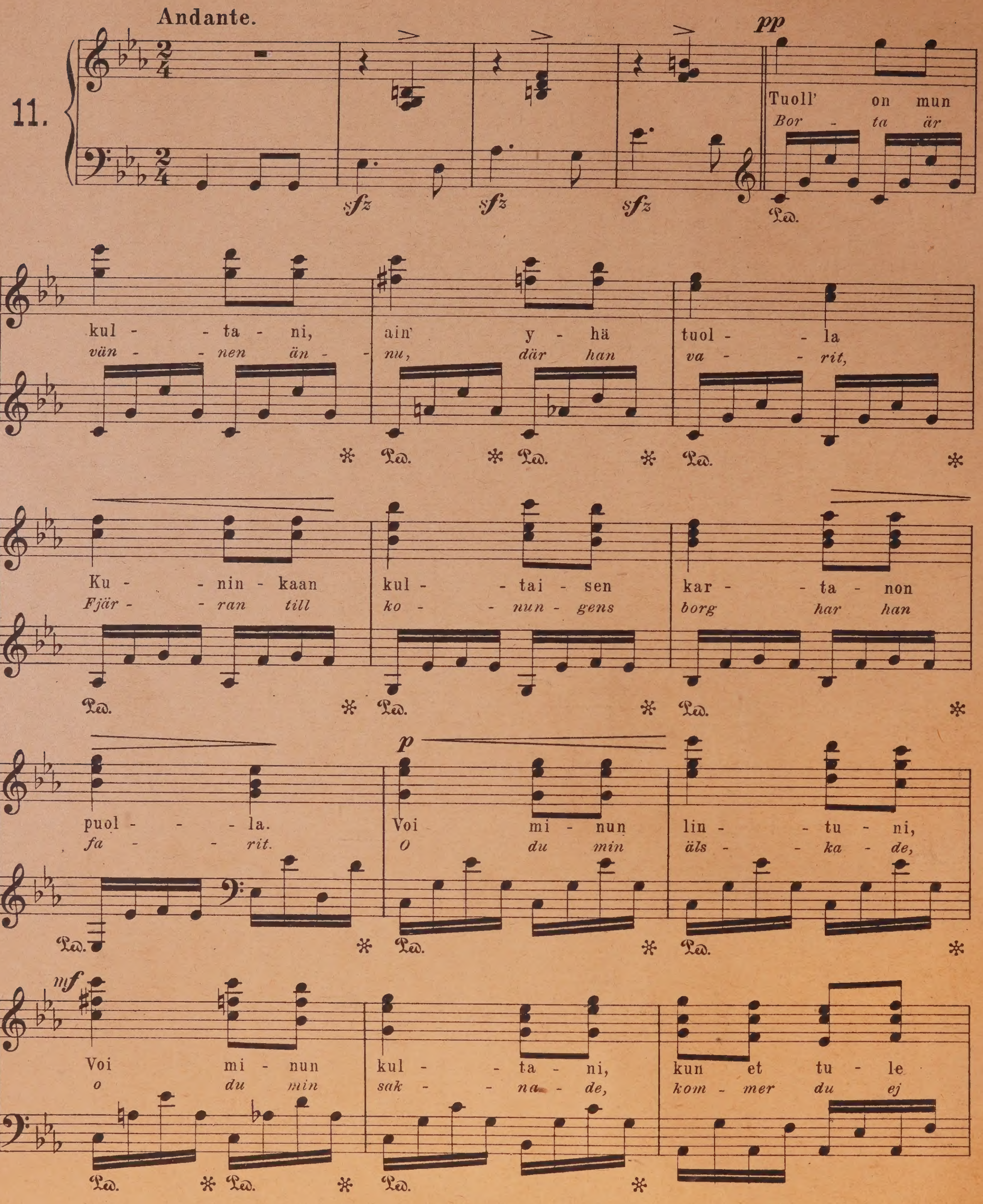

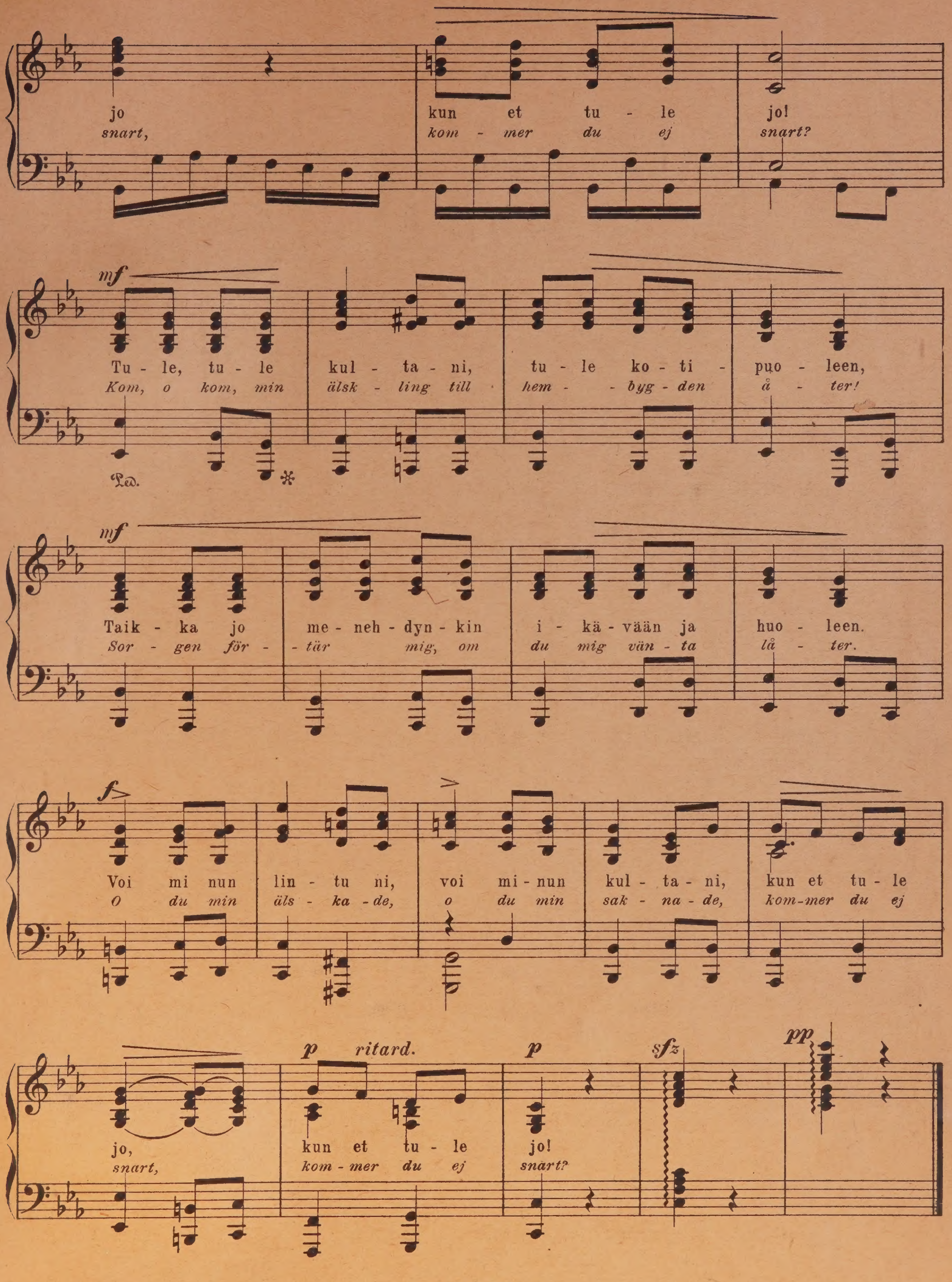
jo
snart,
kun et tu - le
kom - mer du ej
jo!
snart?
mf
Tu - le, tu - le kul - ta - ni, tu - le ko - ti - puo - leen,
Kom, o kom, min älsk - ling till hem - - byg - den å - ter!
mf
Taik - ka jo me - neh - dyn - kin i - kä - vään ja huo - leen.
Sor - gen för - - tär mig, om du mig vän - ta lå - ter.
f
Voi mi nun lin - tu ni, voi mi - nun kul - ta - ni, kun et tu - le
O du min äls - ka - de, o du min sak - na - de, kom-mer du ej
p ritard.
p
sfz
pp
jo, kun et tu - le jo!
snart, kom - mer du ej snart?

KUKKUU!

Kucku!

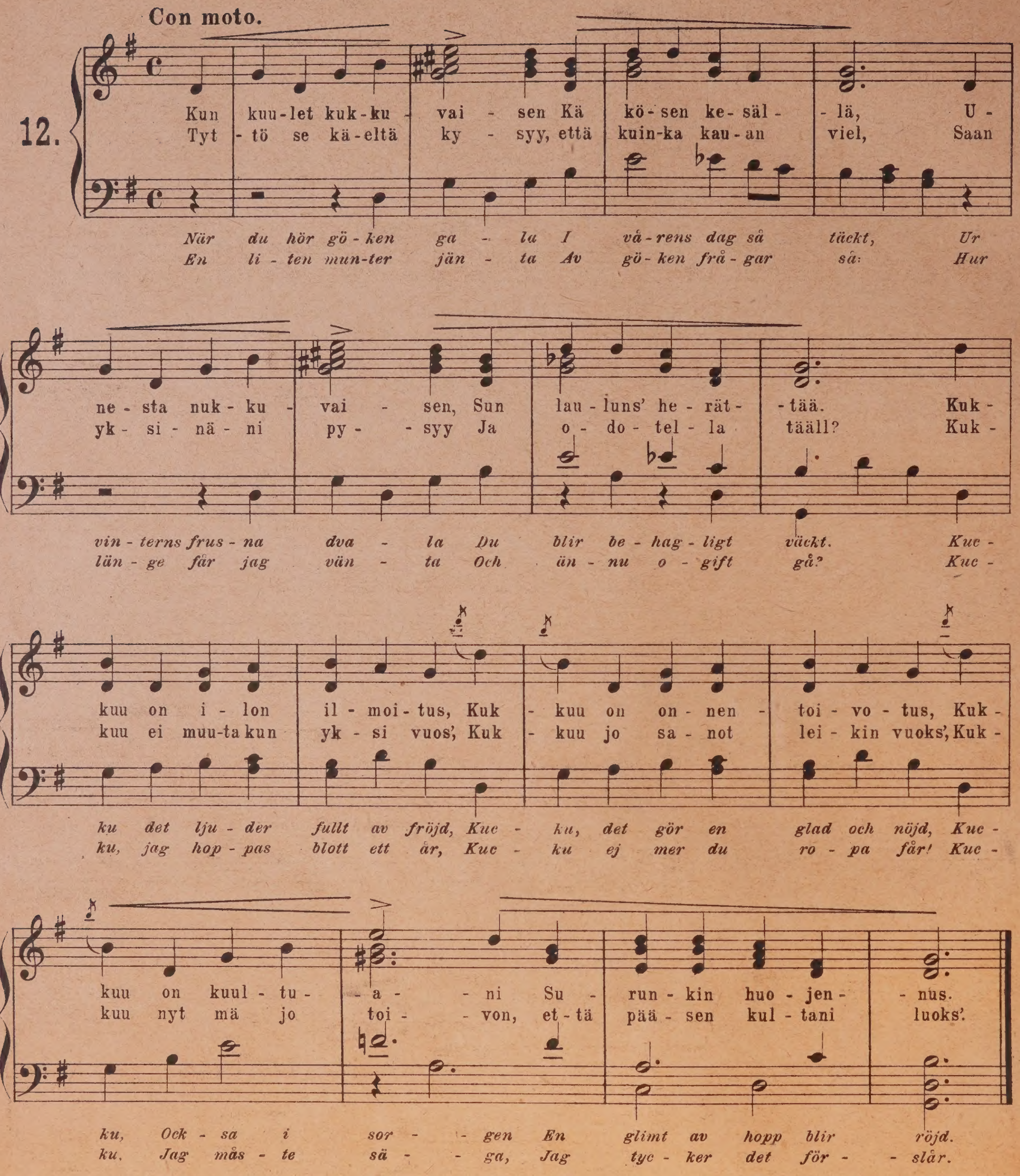

TANSSIKEMUISSA.

Vid dansgillet.

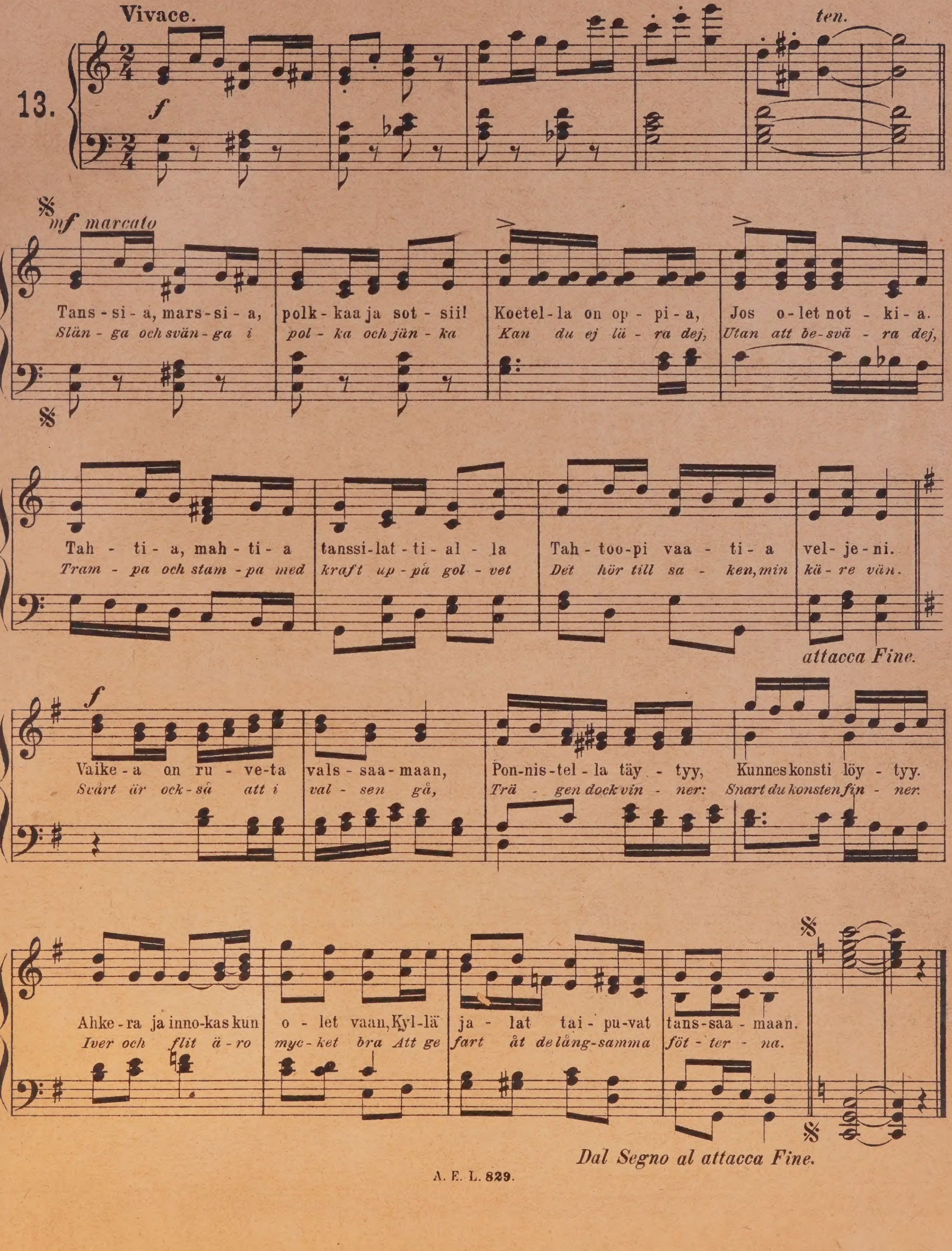

AJATUKSIA JA HUOLIA.

Tankar och bekymmer.

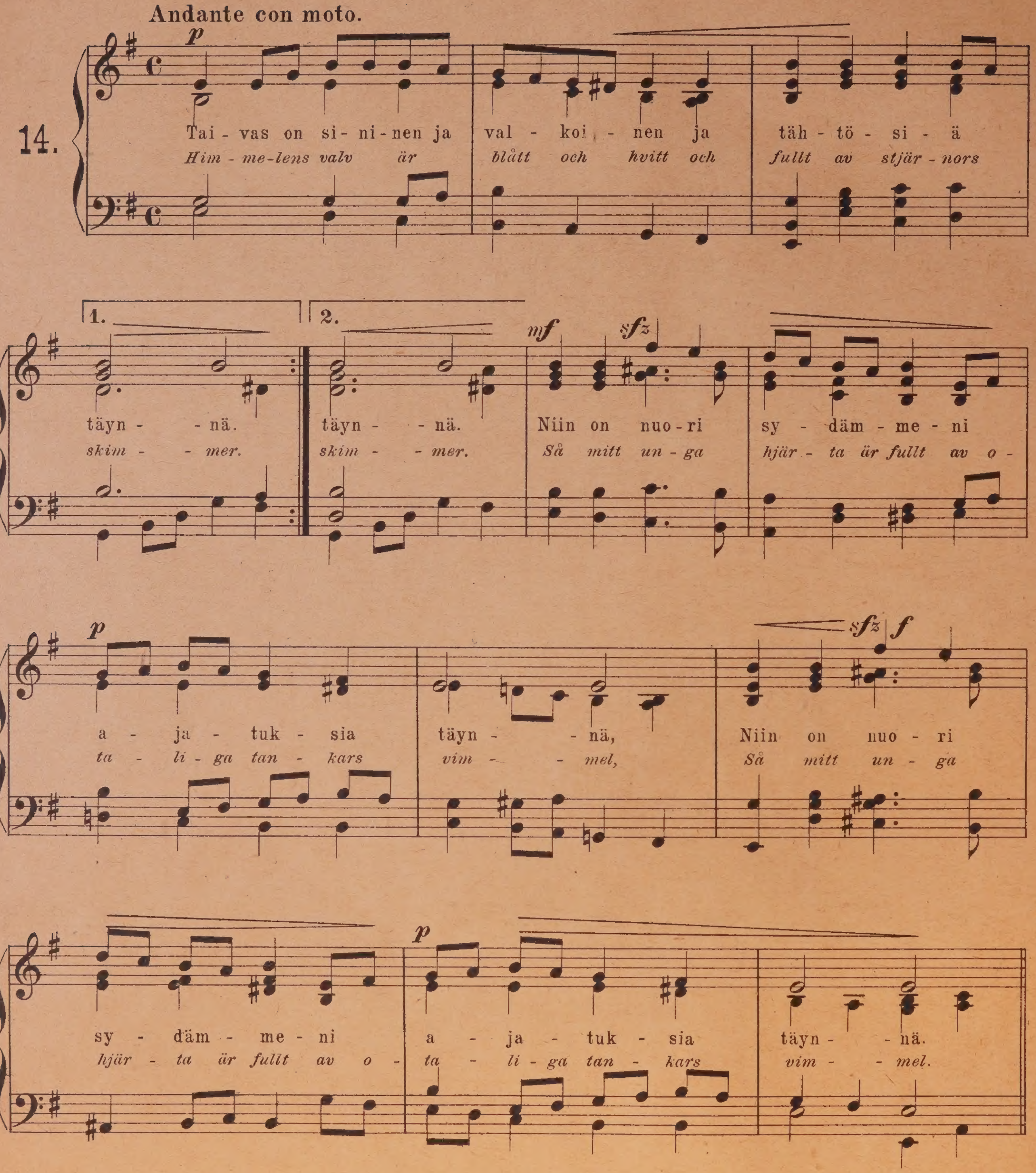

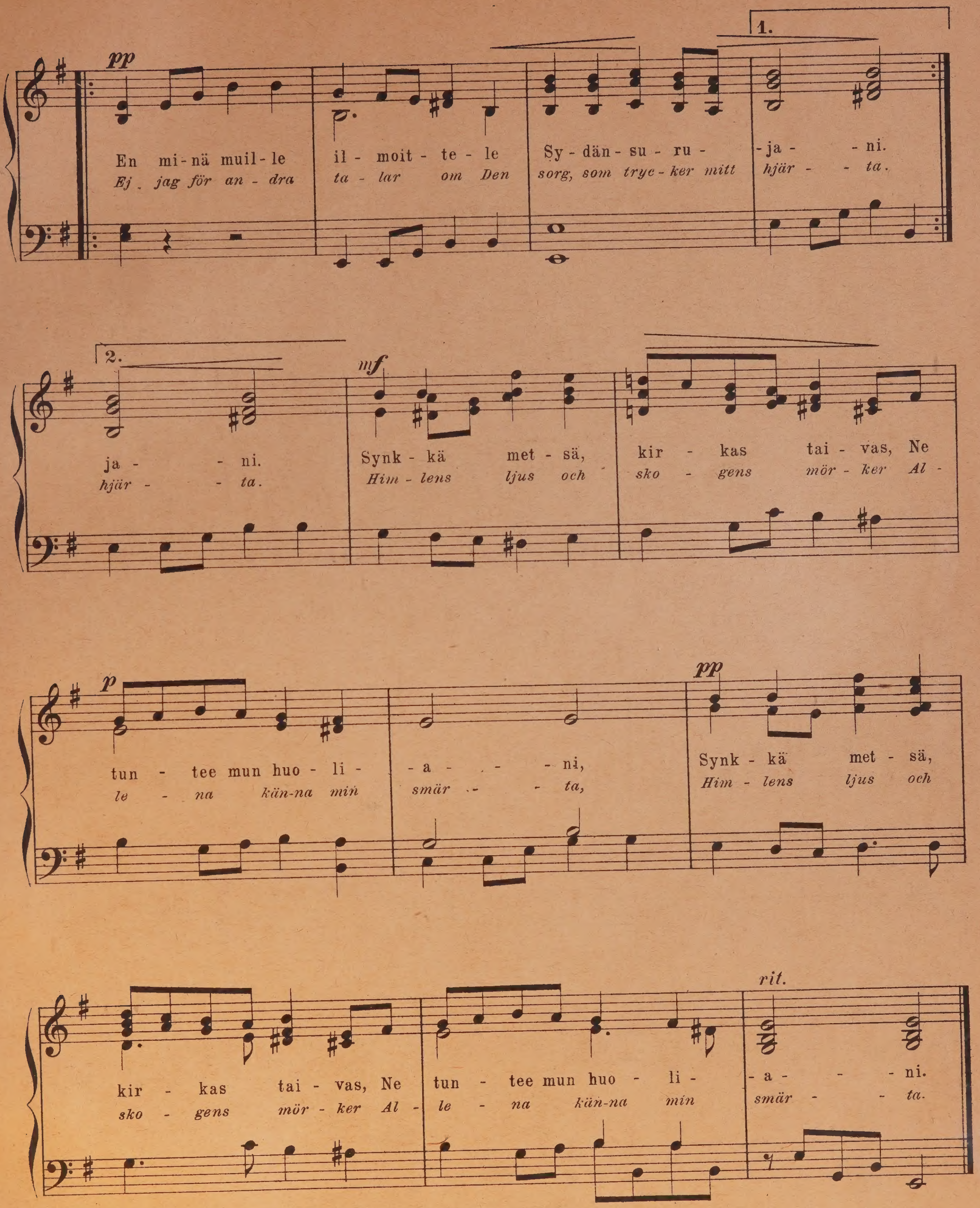
pp
1.
En mi-nä muil-le il-moit-te-le Sy-dän-su-ru--ja--ni.
Ej jag för an-dra ta-lar om Den sorg, som tryc-ker mitt hjär--ta.
2.
mf
ja--ni. Synk-kä met-sä, kir-kas tai-vas, Ne
hjär--ta. Him-lens ljus och sko-gens mör-ker Al-
p
pp
tun-tee mun huo-li--a--ni, Synk-kä met-sä,
le-na kän-na min smär--ta, Him-lens ljus och
rit.
kir-kas tai-vas, Ne tun-tee mun huo-li--a--ni.
sko-gens mör-ker Al-le-na kän-na min smär--ta.

RUOSTUNUT RAKKAUS.

Rostad kärlek.

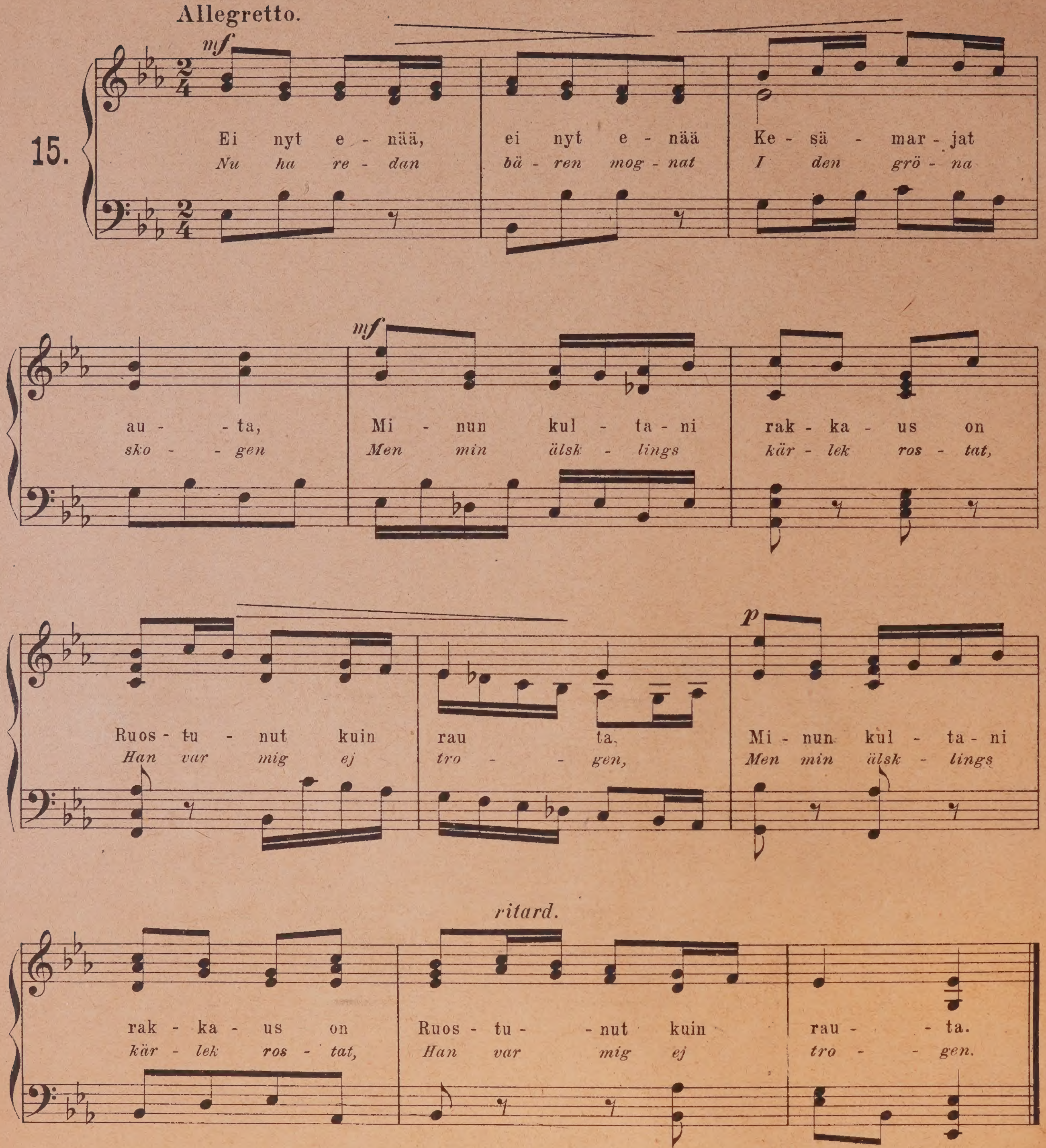

VALITUS.

Klagan.

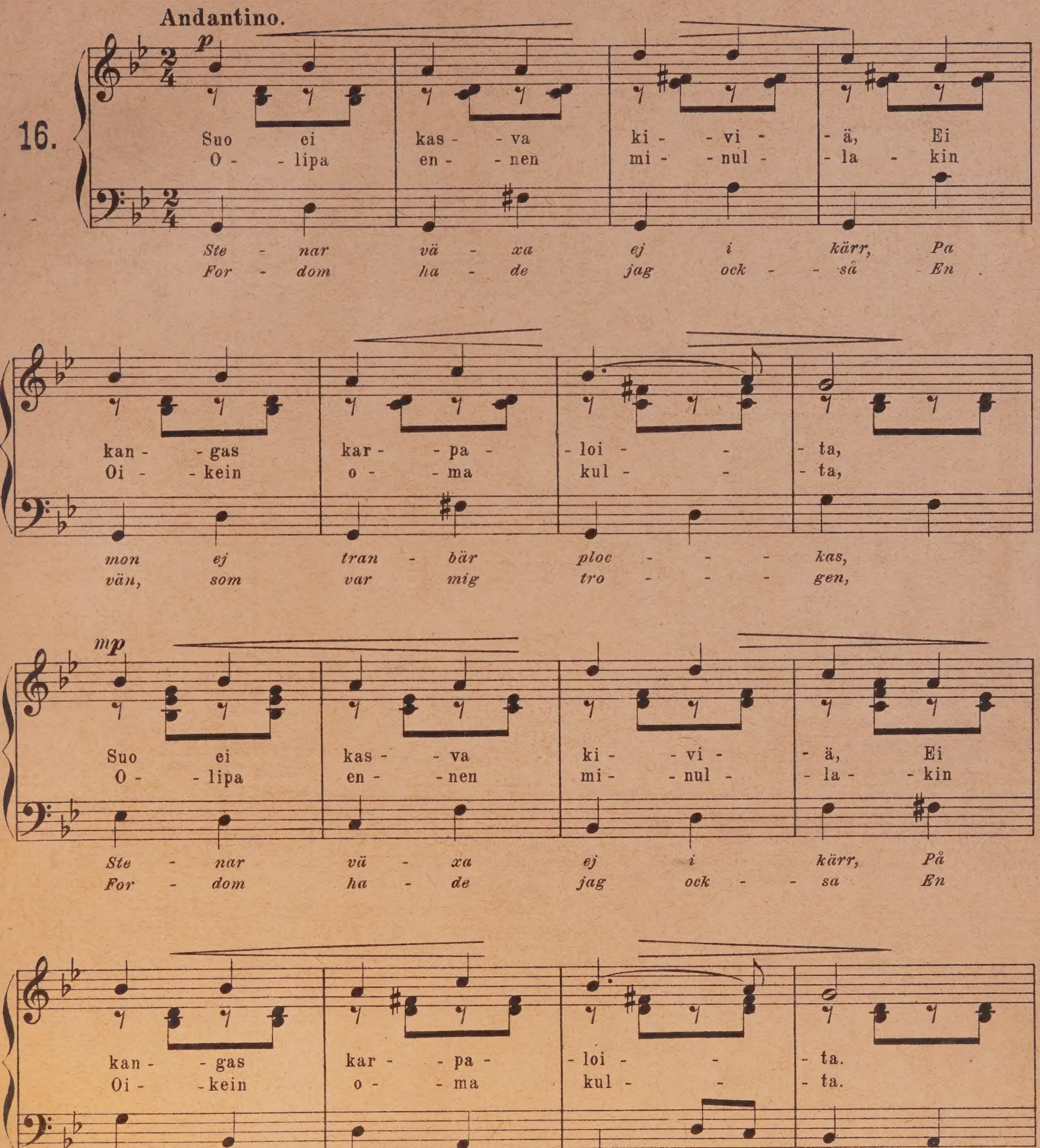

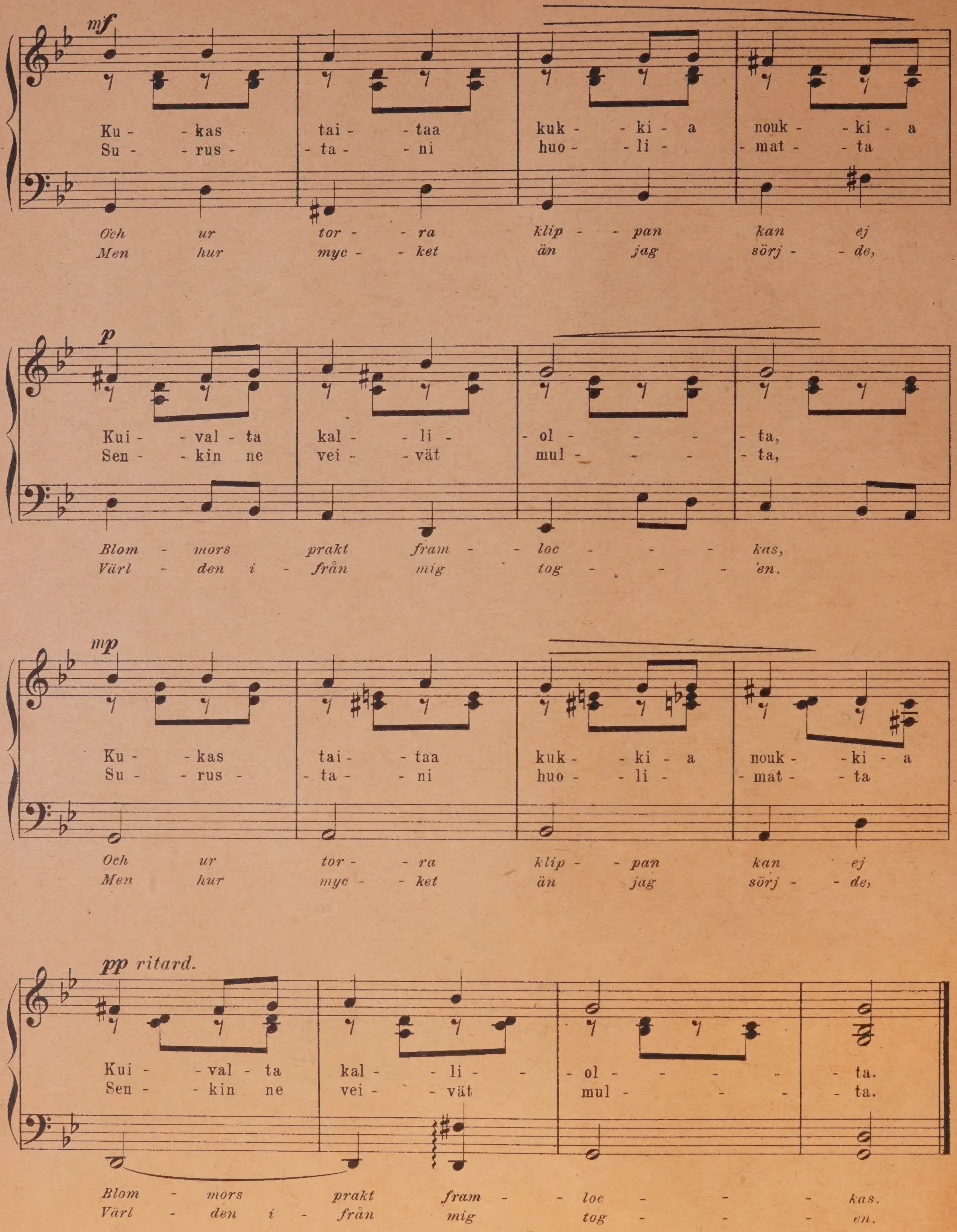
mf
Ku - - kas tai - - taa kuk - - ki - a nouk - - ki - a
Su - - rus - - ta - - ni huo - - li - - mat - - ta
Och ur tor - - ra klip - - pan kan ej
Men hur myc - - ket än jag sörj - - de,
p
Kui - - val - ta kal - - li - - ol - - - - ta,
Sen - - kin ne vei - - vät mul - - - - ta,
Blom - mors prakt fram - - loc - - - - kas,
Värl - den i - från mig tog - - - - en.
mp
Ku - - kas tai - - taa kuk - - ki - a nouk - - ki - a
Su - - rus - - ta - - ni huo - - li - - mat - - ta
Och ur tor - - ra klip - - pan kan ej
Men hur myc - - ket än jag sörj - - de,
pp ritard.
Kui - - val - ta kal - - li - - ol - - - - ta.
Sen - - kin ne vei - - vät mul - - - - ta.
Blom - mors prakt fram - - loc - - - - kas.
Värl - den i - från mig tog - - - - en.

RUUSU LAAKSOSSA.

Rosen i dalen.

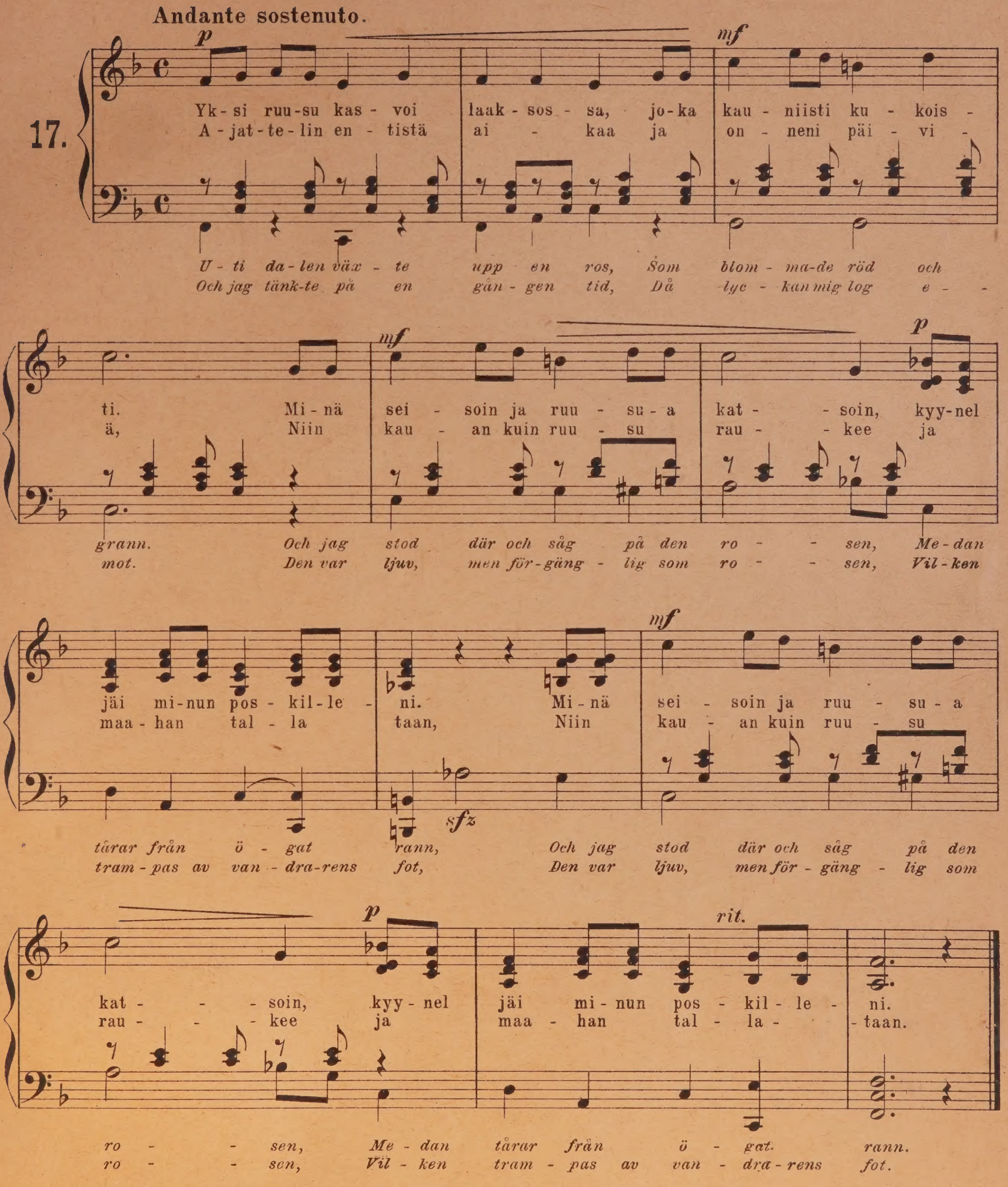

HYLJÄTTY.

Den övergivna.

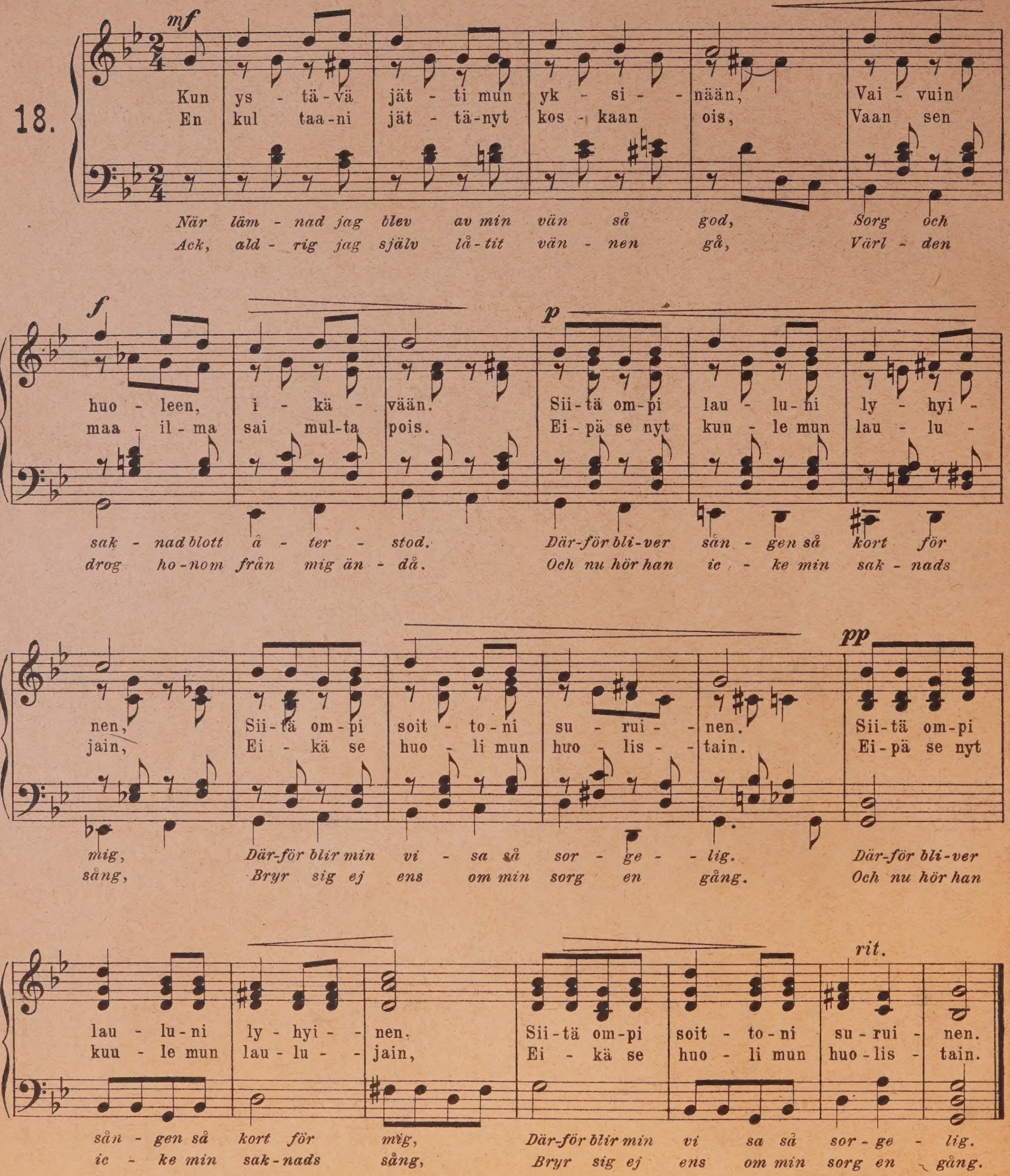

KUOLEMANKAIPAUS.

Längtan efter döden.

19.

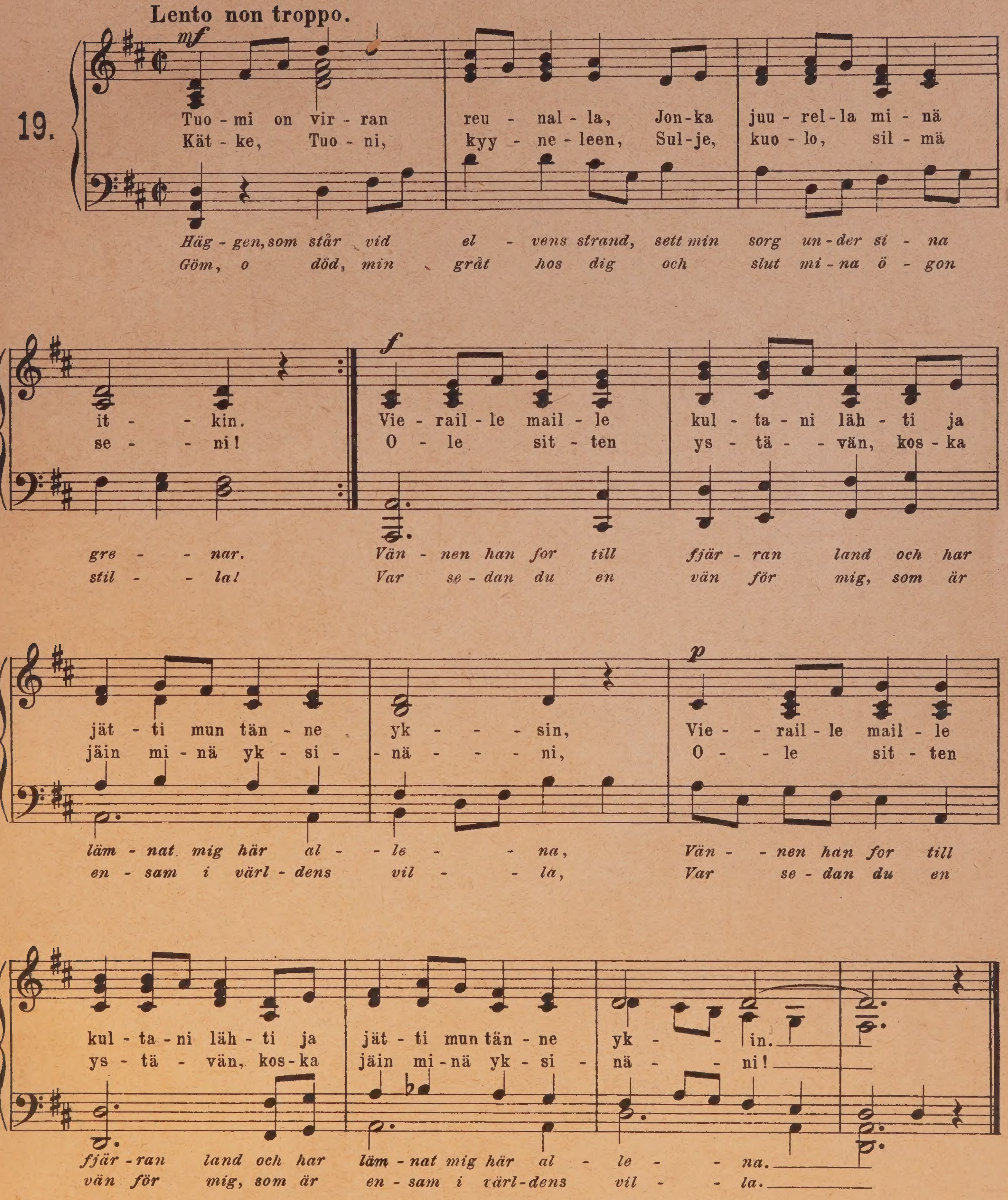

KÄKI KUKKUU.

Göken ropar.

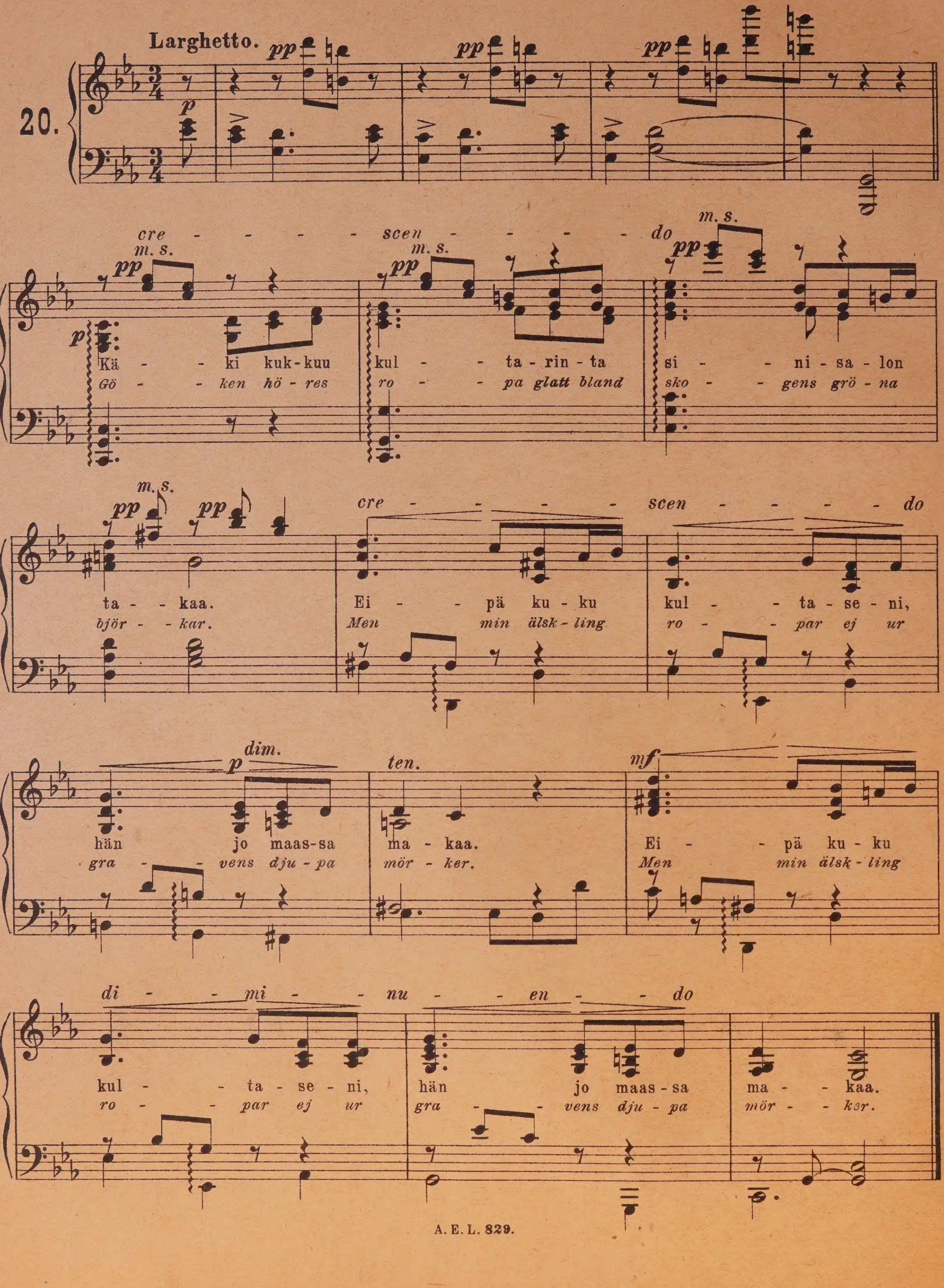

KESÄILLALLA.

En sommarkväll.

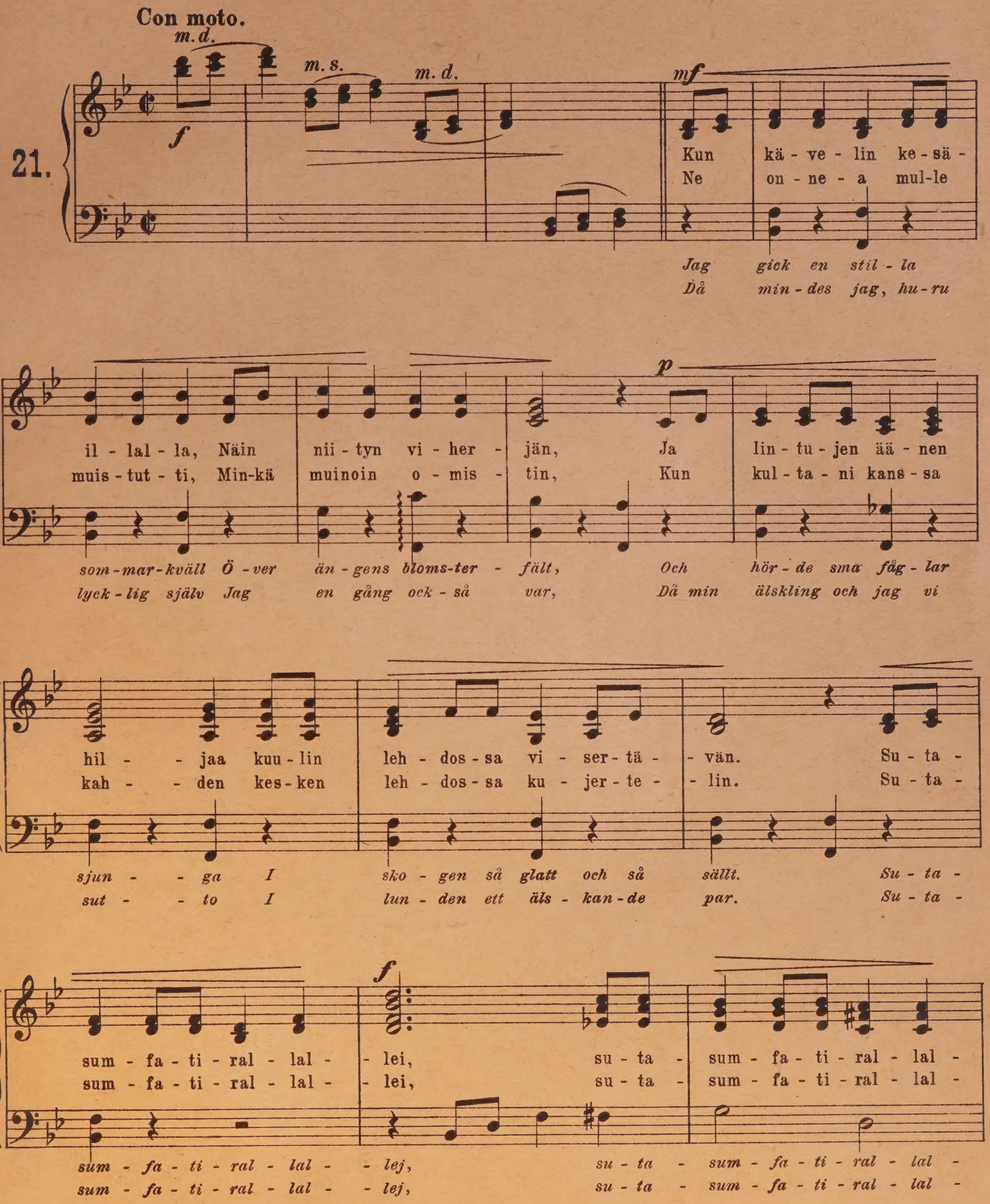

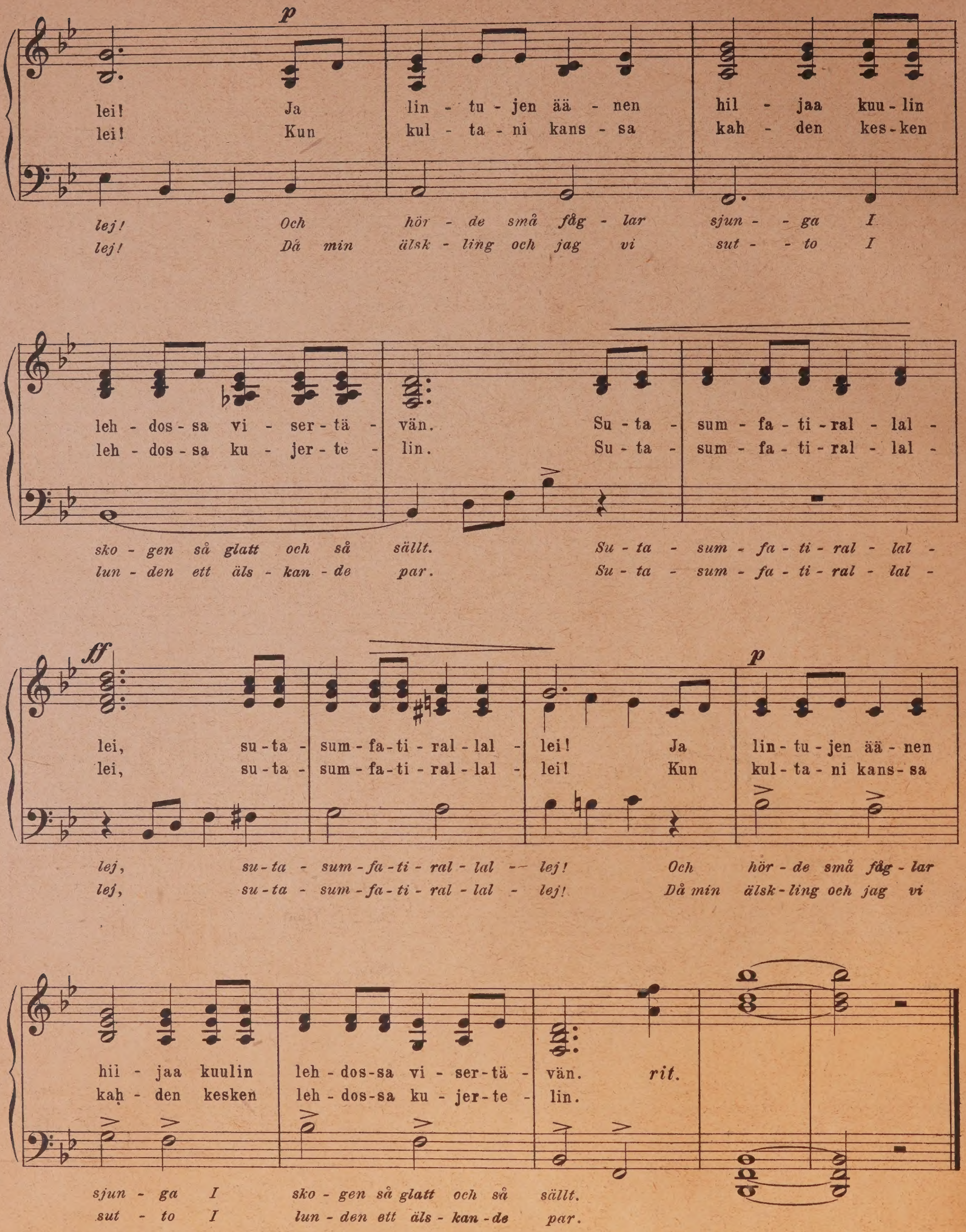
p
lei! Ja lin - tu - jen ää - nen hil - jaa kuu - lin
lei! Kun kul - ta - ni kans - sa kah - den kes - ken
lej! Och hör - de små fåg - lar sjun - - ga I
lej! Då min älsk - ling och jag vi sut - - to I
leh - dos - sa vi - ser - tä - vän. Su - ta - sum - fa - ti - ral - lal -
leh - dos - sa ku - jer - te - lin. Su - ta - sum - fa - ti - ral - lal -
sko - gen så glatt och så sällt. Su - ta - sum - fa - ti - ral - lal -
lun - den ett äls - kan - de par. Su - ta - sum - fa - ti - ral - lal -
ff
p
lei, su - ta - sum - fa - ti - ral - lal - lei! Ja lin - tu - jen ää - nen
lei, su - ta - sum - fa - ti - ral - lal - lei! Kun kul - ta - ni kans - sa
lej, su - ta - sum - fa - ti - ral - lal - lej! Och hör - de små fåg - lar
lej, su - ta - sum - fa - ti - ral - lal - lej! Då min älsk - ling och jag vi
hii - jaa kuulin leh - dos - sa vi - ser - tä - vän. rit.
kah - den kesken leh - dos - sa ku - jer - te - lin.
sjun - ga I sko - gen så glatt och så sällt.
sut - to I lun - den ett äls - kan - de par.

SYNTYMISTÄÄN SUREVA.

Den vanlottade.

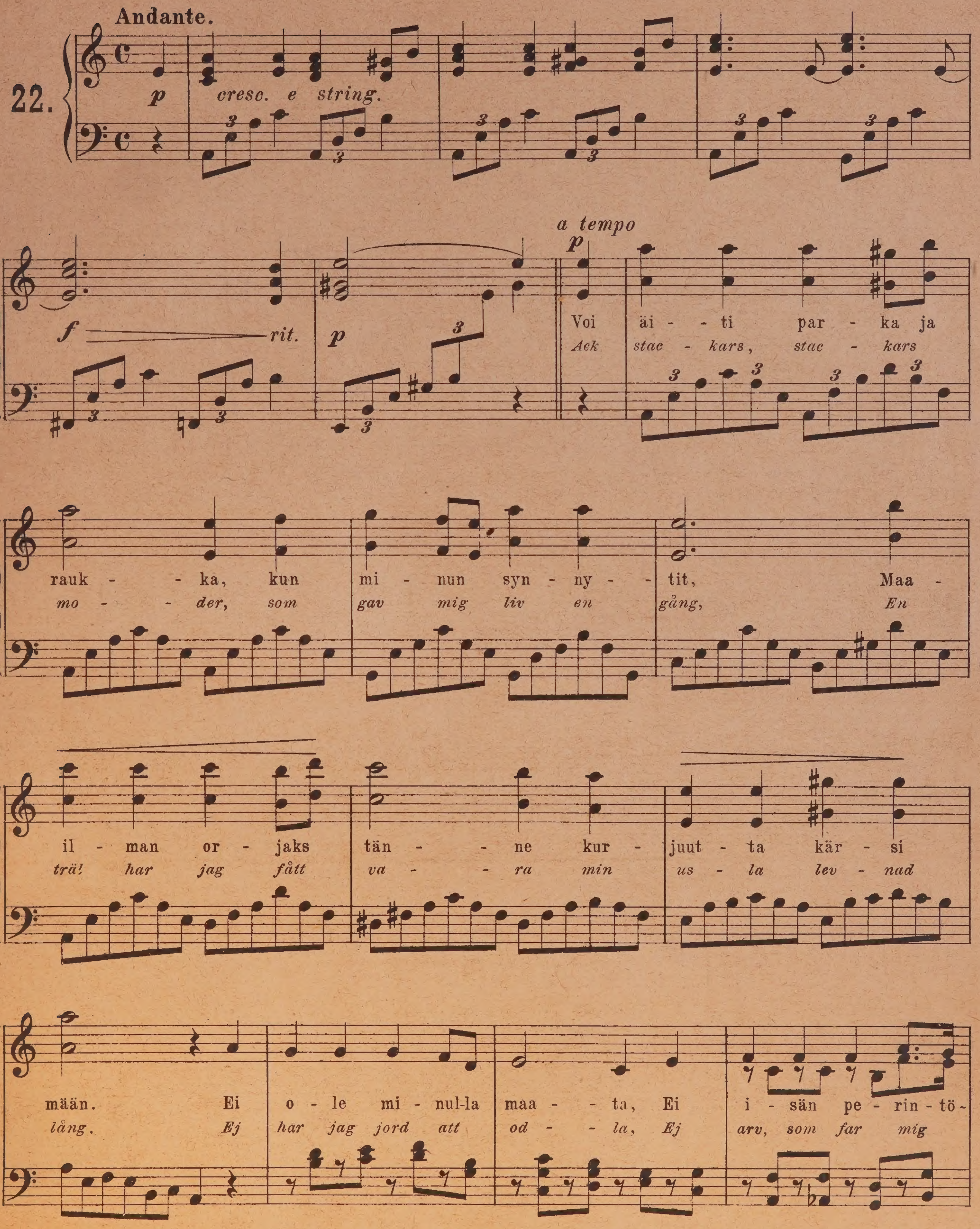

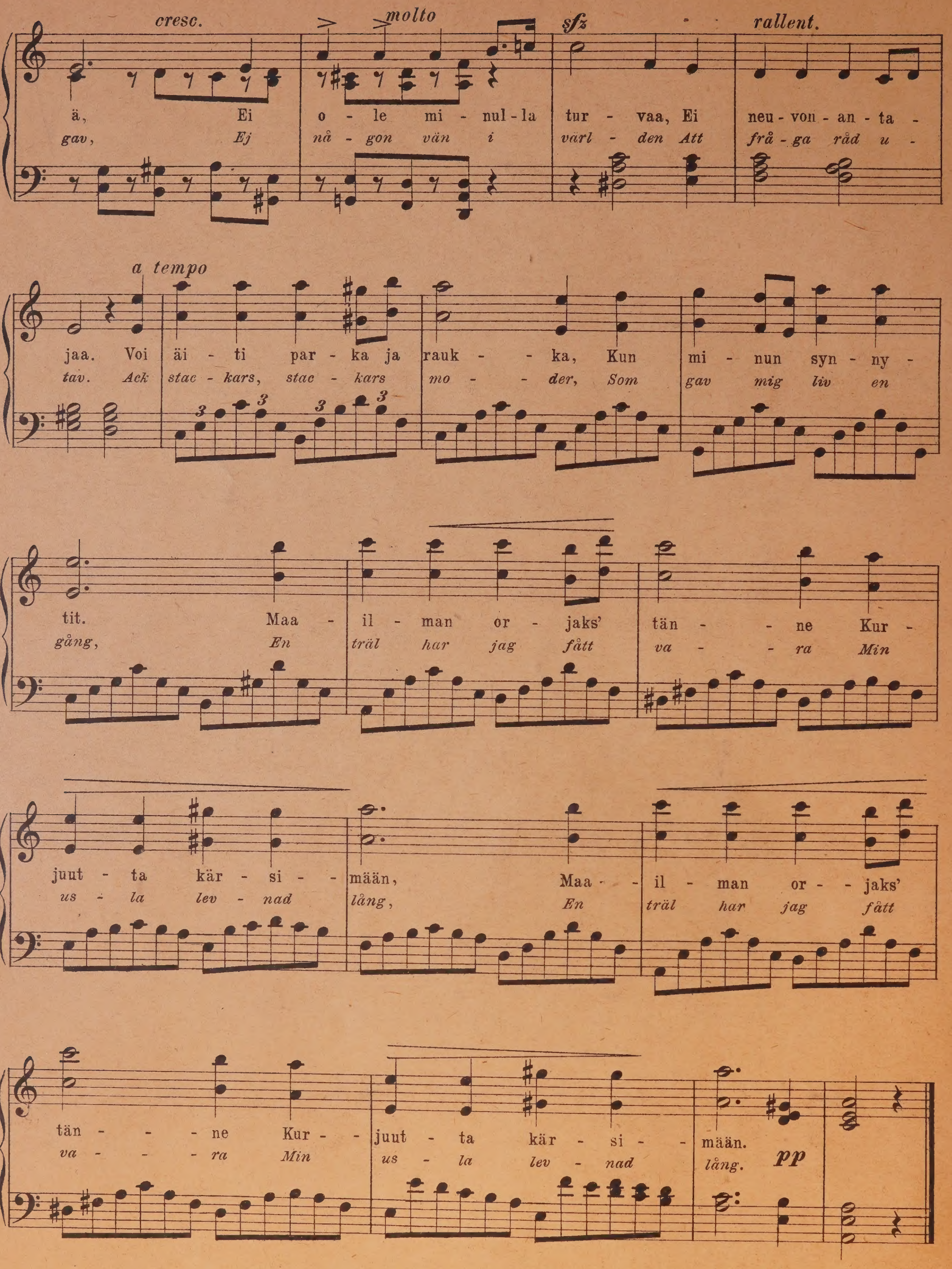
cresc.
molto
sfz
rallent.
ä, Ei o - le mi - nul - la tur - vaa, Ei neu - von - an - ta -
gav, Ej nå - gon vän i värl - den Att frå - ga råd u -
a tempo
jaa. Voi äi - ti par - ka ja rauk - - ka, Kun mi - nun syn - ny -
tav. Ack stac - kars, stac - kars mo - - der, Som gav mig liv en
tit. Maa - il - man or - jaks' tän - - ne Kur -
gång, En träl har jag fått va - - ra Min
juut - ta kär - si - mään, Maa - il - man or - jaks'
us - la lev - nad lång, En träl har jag fått
tän - - - ne Kur - juut - ta kär - si - mään.
va - - - ra Min us - la lev - nad lång.
pp

VELISURMAAJA.

Brodermördaren.

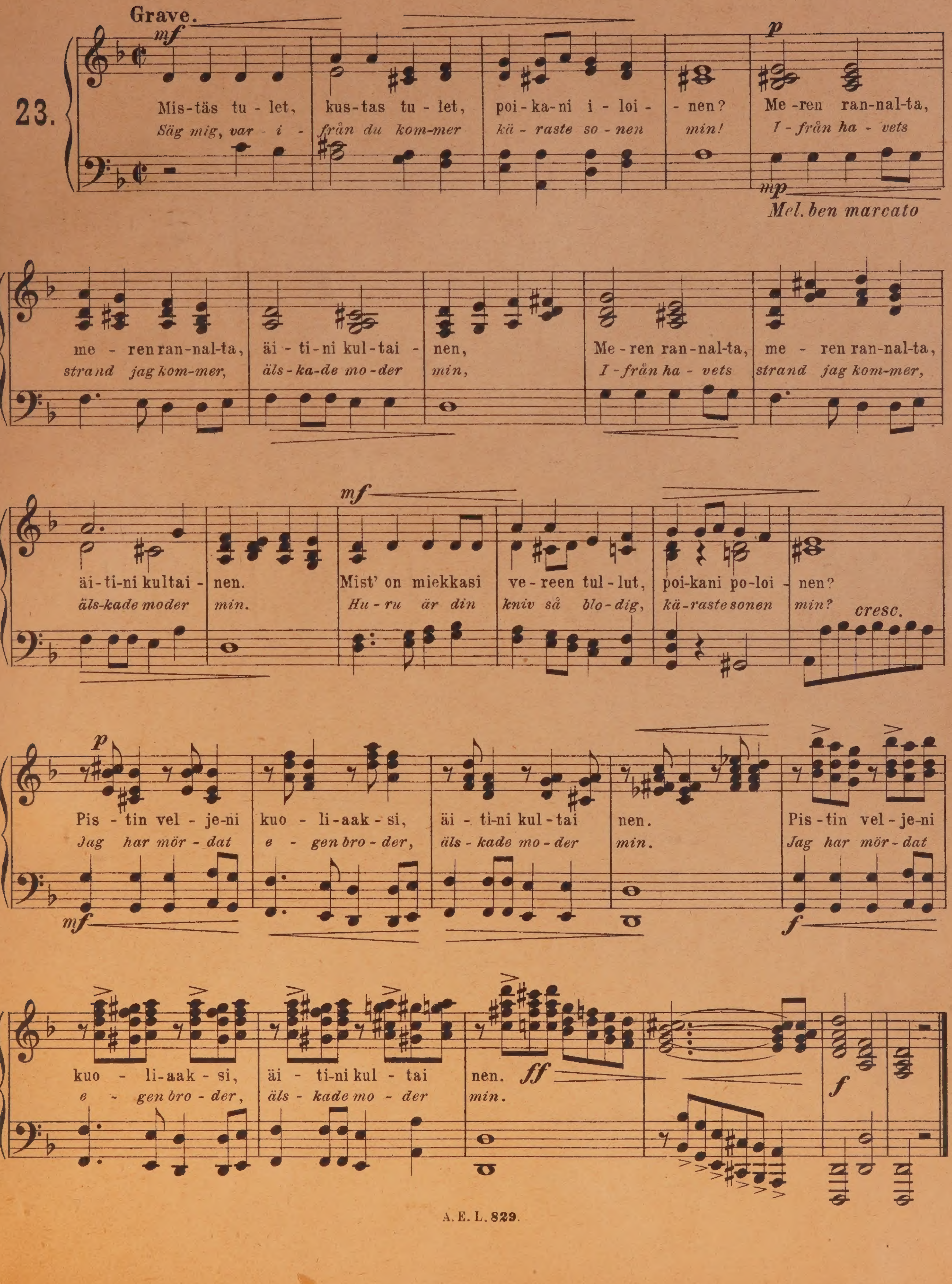

LYYSSIN LINNA.

Schlüsselburg.

24.

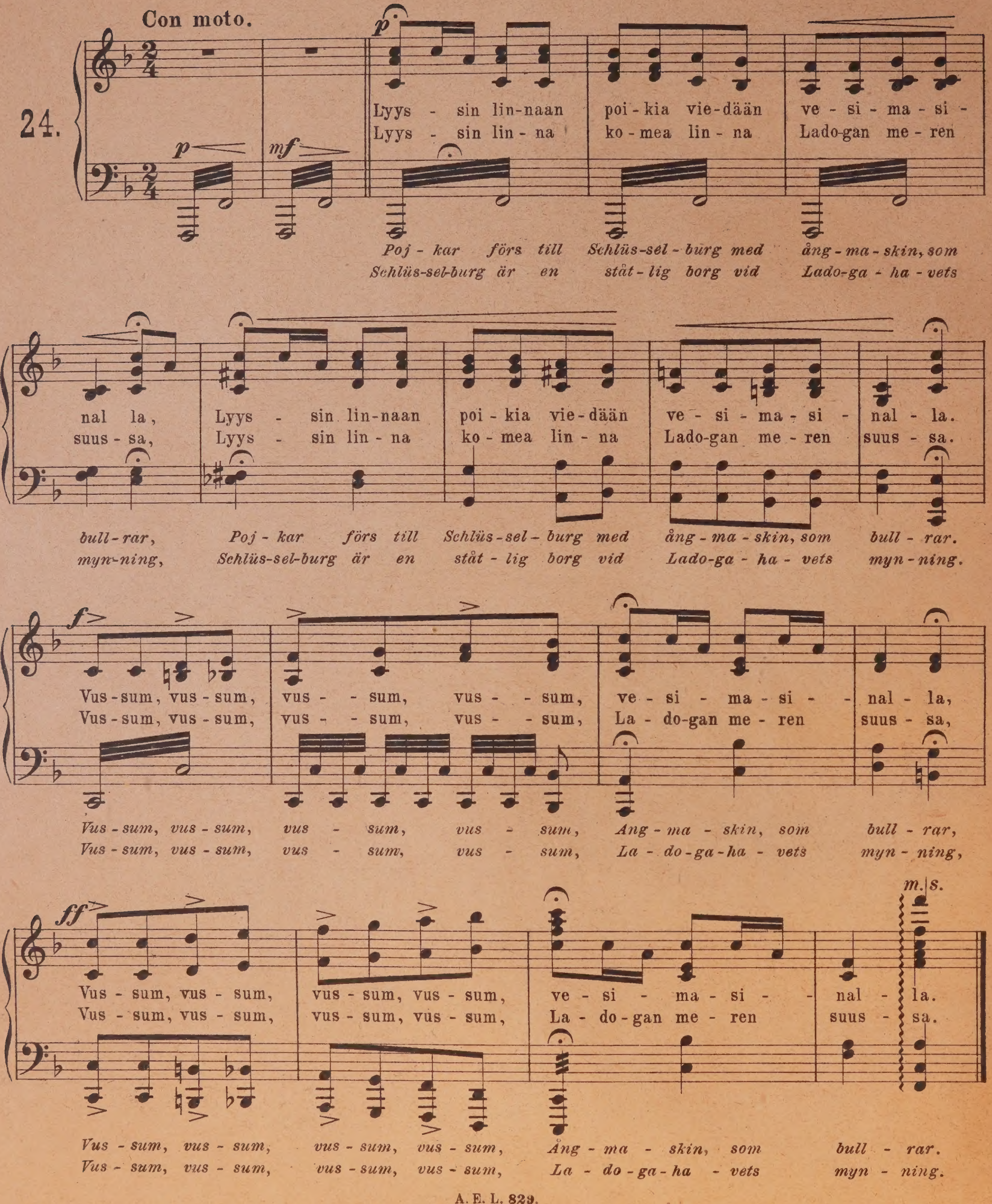

ONNETON.
Den olycklige.

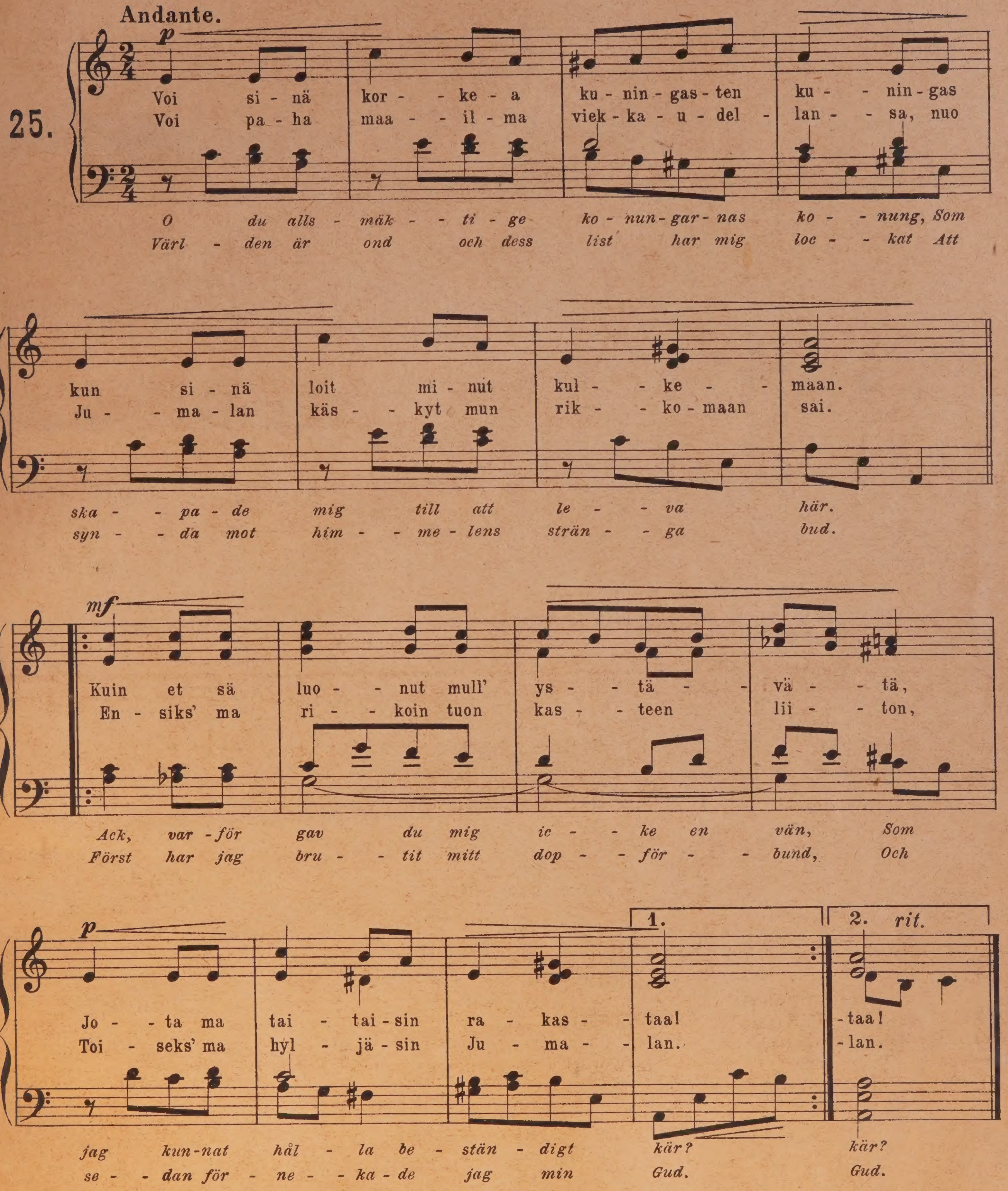

B. & H.

Kansanlaulujen ystäville suositellaan
Till folksångens vänner rekommenderas

EKMAN, KARL

Suomalaisia Kansanlauluja . . . . à 8:75

I. Minun kultani kaunis on. Aamulla varhain. Tuonne taakse. Sen ihanaisen virran reunall'. Tule tänne poika kulta. Linjaalirattaat. Voi äiti parka ja raukka.

II. Minun kultani kaunis on, vaikk' on kaitaluinen. Tuomi on virran reunalla. Taivas on sininen. Minä seisoin korkealla vuorella. Sä kasvoit neito. Tuoll' on mun kultani. Ei taivaan alla. Yksi ruusu. Oi, jos ilta joutuisi. En voi sua unhoittaa poijes.

III. Tuuti lasta Tuonelahan. Yksin istun. Minäpä olen laulajapoika. Sydämestäni rakastan. Ikävä on olla. Voi minua poika raukkaa. Oi, sinä korkea. Voi, voi, kun kullallein. Iso lintu, merikotka. Minun kultani kaukana kukkuu. Merellä olen minä syntynyt. Auringon säteet. Nyt on mun mielestäni.

VI. Ah, mikä taitaa olla mun kauniimpi katsella. Ainoa olen talon tyttö. Heilani kamarin ikkunan alla. Istus kultani polvilleni. Jos voisin laulaa kuin lintu voi. Juhannuksen aikana. Järven rannan ruohistossa. Kauniilta kuuluu käen kukunta. Kun ensikerran silmäsi näin. Kun ystävä jätti mun yksinään.

VII. Läksin minä kesäyönä käymään. Lännen ruskon kukkasiin. Mamman poika se pulska ja nätti. Miksi laulat lintuseni? Minä muistelen sua. Minä olen yksin. Mistäs tulet, kustas tulet? Muistatkos kun käveltiin? Neiti kaunis, kulta likka. Niin kauan minä tramppaan.

VIII. Nyt minä lähden sotamieheks'. Olen minä kulkenut maata ja merta. Oli mullakin ennen ystävä. Olin minä ennen paimenpoika. Ol' kaunis kesäilta. Tääll' yksinäni laulelen. Venehellä soutelen. Wiipurin linnan reunalla. Voi niitä tuntia tuhansia. Älä sure, Suomen tyttö.

EKMAN, KARL

Folkvisor från Svenskfinland . . . . à 8:

IV. Det var en vacker. Ack, om jag hade vingar. Mikaelidagen. Vänl aftonvind. Ack himmel, när skall jag förvänta. Förgäves uppå stig Skön jungfru satte sig. Där sitter en fågel. Du är så vacker för mi ögon. Och ungersven han gångar sig. En sjöman älskar havets v

V. Och riddaren han gångar sig. I min ungdom. Jag ser uppå dina ög Jag är en unger sjöman. Och tvenne skalkar. En vacker flicka d har jag älskat. Nu måste jag resa. Jag är född på den gamla Englan kust. Det gingo två flickor.

IX. Aj si på sjöman snäller. Där växte upp en lilja uti dalen. En her dag av höjden är redan besluten. En sjöman promenade. Ett bre kärlekslängtan stor. Gossarna vackra. Jag borde intet sjunga. Jag h inga sorger i världen. Jag sitter ensam. Kom hurtig sjömansgoss

X. Lilla socker uti norden. Men om jag utav ångslan dör. När jag s solen i öster blänka. Och bonden han körde till furuskog. Ramund Signa lilla. Skön Anna. Soldaten han kommer ifrån kriget hem. Sv i rosengård. Vår kapten, som på halvdäck står.

MELARTIN, ERKKI

Op. 55a. **40 Kansanlaulua Käkisalmelta I — 40 Folkvisor från Kexholm I** 14:-

Op. 55b. **40 Kansanlaulua Käkisalmelta II — 40 Folkvisor från Kexholm II** 14:-

Op. 55c. **32 Kansanlaulua Käkisalmelta III — 32 Folkvisor från Kexholm III** 14:-

PAHLMAN, EMIL

Suomalaisia kansanlauluja I — Finska folkvisor I

1. Merellä syntynyt. 2. Turvatoin. 3. Voi äiti parka. 4. Hyvää iltaa, lintusein. 5. Paimosen laulu. 6. Suomen salossa. 7. Kultaselle. 8. Virran reunalla. 9. Toivoton rakkaus. 10. Ah, mun rakas lintusein. 11. Kaipaus. 12. Matkalle aikova. 13. Rannalla istuja. 14. Tuoll' on mun kultani.

Suomalaisia kansanlauluja II — Finska folkvisor II

15. Kultaansa sureva. 16. Äiti ja tytär. 17. Soimattu. 18. Onneton nuor kainen. 19. Itkuani en mä pitää voi. 20. Ruotsalaisen morsian. 21. Kultani ku kuu kaukana kukkuu. 22. Petetty nuorukainen. 23. Merille lähtevä. 24. Lastans murehtiva äiti. 25. Kullan ylistys. 26. Velisurmaaja. 27. Minä seisoin korkeal vuorella. 28. Melkutusta.

AAPO SIMILÄ

Pohjalaisia lauluja

I vihko:

N:o 1 Valtion varsalla
N:o 2 Humalamäen sillalla
N:o 3 Suruhan se sorti nuoren pojan
N:o 4 Käkilintu — petollinen lintu
N:o 5 Heilaa lähden etsimähän
N:o 6 Anssin Jukka ja Härmän häät

II vihko:

Arrturi Järviluoman näytelmään »POHJALAISIA«

N:o 7 Maijan laulu
N:o 8 Liisan laulu
N:o 9 Antin laulu
N:o 10 Häjyjen tulo
N:o 11 Häjyjen lähtö
N:o 12 Älä sinä laula meidän kohdass'

III vihko:

N:o 13 Härmän pojat
N:o 14 Matalasta torpasta
N:o 15 Hiihdellessä Konnunsuolla
N:o 16 Voi kuinka hienolla tuulella
N:o 17 Pojan hyvästijättö
N:o 18 Isoo-Antti ja Rannanjärvi

IV vihko:

N:o 19 Aurinko nousoo idästä
N:o 20 Rakkauden asia
N:o 21 Eri linija on tähdillä
N:o 22 Laurilan Aleksin harmoonipeli
N:o 23 Silkkisaalia noutamahan
N:o 24 Ristilinijaalihoijakka

V vihko:

N:o 25 Ei mulla ole vasituista
N:o 26 Voi, että olen outo
N:o 27 Tuolla mun heilini asuskelee
N:o 28 Mennähän pojat
N:o 29 Kataja se matala
N:o 30 Poika oli pohjan Torniosta

VI vihko:

Lauluja näytelmään »PUUKKOJUNKKARIT«

N:o 31 Santran laulu
N:o 32 Santran laulu
N:o 33 Kaapon laulu
N:o 34 Karhun Esan epiloogi
N:o 35 Ranterin markkinakortteerissa
N:o 36 Pois minä heitän hurjan luonnon

VII vihko:

N:o 37 Marjalunnin Jussi
N:o 38 Pojat kun raitilla laulelee
N:o 39 Aikoja entisiä muistelen
N:o 40 Tanssilaulu

à Smk 10:50

Karjalaisia kansanlauluj

I vihko:

N:o 1 Urpalan tytöt
N:o 2 Kun etelästä tuulee
N:o 3 Ennen oli hevonen ja heili
N:o 4 Ei saa moittia köyhää poika
N:o 5 Harmiaveden rannalla

II vihko:

N:o 6 Hulivilipoika
N:o 7 Isolintu, merikotka
N:o 8 Ei nyt auta surevainen oll
N:o 9 Tanssiin mennessa
N:o 10 Nuoren tytön kehtolaulu

III vihko:

N:o 11 Tilulilulei
N:o 12 Heilalleni
N:o 13 Kodista vieroitettu
N:o 14 Saarijärven rantaan
N:o 15 Soutelin, soutelin

à Smk 8:75

TATU PEKKARISEN

Savolaisia lauluja I

N:o 1 Aakase Akusta aittas ovvee
N:o 2 Paksulan polkka
N:o 3 Laulu Mar' — Lovvisasta
N:o 4 Kirkonkyläntanssit
N:o 5 Markkinamatka

Smk 8:75

Kansanlauluja Hämeestä ja Satakunnasta

N:o 1 Erokirjat
N:o 2 Katselen linnan lasista
N:o 3 Poikien toivomuksia
N:o 4 Laurin Saki
N:o 5. Lahteliini ja Kesäniemen Hilma

Smk 8:75

A/B R. E. WESTERLUND O/Y
HELSINKI — HELSINGFORS

M
1760
N9W3
vihko 1

Nyberg, Mikael (arr.)
Wäinön kanteleen
kaikuja

Music

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY